Đo anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

HỘI ĐỒNG NHÂN SĨ KHUYẾN CÁO CHÁNH PHỦ đoạn giao với Pháp

NĂM THỨ TƯ ☆ SỐ 449 GIÁ 2đ. THỨ SÁU 24-1-1964

THỜI LUẬN

THÔNG-TIN BÌNH-LUẬN và KIẾN-THIẾT

Chủ nhiệm kiêm Chủ bút NGHIÊM-XUÂN-THIỆN | TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 29, Tự-Do, Thương — SAIGON Giây nói: 20.678 | Tổng thư Ký: NGUYỄN-TỪ-BÍCH

Bộ Trưởng Ngoại giao Pháp COUVE DE MURVILLE tuyên bố:

PHÁP THỪA NHẬN TRUNG-CỘNG nhưng không thừa nhận BẮC-VIỆT VÀ BẮC-HÀN

● Phản ứng của Phi, Cambodge và Trung Hoa Dân Quốc trước quyết định của Pháp thừa nhận

◔ Pháp: « Mỗi khi giải quyết vấn đề gì ở Đ.N.A, người ta phải nghĩ tới Trung Cộng ».

BA LÊ (AFP).— Chiều 22-1, ông Couve de Murville tuyên bố sau buổi họp ngoại giao quốc lịch Pháp rằng « Người ta có thể tin phần lớn các tin tức nói về việc Pháp và Trung cộng sắp thiết lập liên lạc ngoại giao ».

Theo các nguồn tin thân nhận được ở hành lang Quốc hội, ngoại trưởng Pháp đường như hiểu điều lại tình hình từ sau 1949 và nhắc rằng hồi đó có một số nước Tây phương đã thừa nhận C.C. trong đó có Anh, các nước Đông Âu, Phần Lan. Pháp hồi đó cũng định thừa nhận, nhưng không được vì sắc chiến tranh ở Đông Dương và chiến tranh ở Algérie.

Ông Couve de Murville cho biết những lý do tại sao Pháp lại phải duyệt lại lập trường và nói: « Mỗi khi muốn giải quyết vấn đề gì ở Đông nam Á, người ta phải nghĩ đến Trung Cộng. Trong quá khứ đã đến ra hai lần, 1954, 1961 Năm 1963 đã đem lại một yếu tố

xem tiếp 3 trang 4

Trung tướng DƯƠNG-VĂN-MINH Thị sát Long-An Định-Tường

VÀ VÙNG CHỢ THẦY YÊN VỪA MỚI ĐƯỢC GIẢI THOÁT

Ngày 22-1-64, Trung tướng Dương văn Minh Chủ tịch H.Đ. Q.N.C.M. và các vị Tướng lãnh trong Hội đồng viếng thăm hai tỉnh Long An và Mỹ Tho.

SAIGON.— Sáng ngày 22-1, phái đoàn báo chí đã thăp tùng chủ tịch H.Đ.Q.N.C.M, T.T. Tôn thất Đính, T.T. Trần văn Đôn, T.T. Lê văn Kim và các vị Tổng trưởng, đi viếng đồng bào ở tỉnh Long An — Định Tường và thị sát chợ Thầy Yên vừa « độc lập » của V.C. vừa mới được giải phóng.

Trong cuộc tiếp xúc trên đây, Trung tướng chủ tịch HĐQNCM khuyên nhủ đồng bào cố gắng giúp Chánh phủ và quân đội sớm đem lại thanh bình cho xứ sở.

H.Đ.Q.N.C.M lúc nào cũng để trong tâm tranh thủ tự do và cơm áo cho đồng bào và vẫn sáng năng đó những ai thấu rõ bổn phận mình. Để kết luận lời nhắn nhủ đồng bào, Trung tướng nhấn mạnh:

« Muốn tự do, dân chủ, đồng bào

xem tiếp 4 trang 4

★ Phản ứng của Chánh phủ lâm thời Việt-Nam như thế nào?

SAIGON.— Sáng 23-1-64, báo chí Saigon có nhận được 1 thông cáo quan trọng của Hội đồng Nhân sĩ về việc Hội đồng khuyên các chánh phủ đoạn giao với chánh phủ Pháp. Sau đây là nguyên văn bản thông cáo đó.

Văn Phòng Hội Đồng Nhân Sĩ trên trọng thông cáo:

Trong buổi họp ngày 22-1.1964 để thảo luận về vấn đề bang giao giữa Pháp và Việt.

Sau khi nghe lời trình bày của hai vị Tổng Trưởng Ngoại Giao và Tổng Trưởng Thông Tin.

Sau khi đã thảo luận cẩn kẽ.

Hội Đồng Nhân Sĩ đồng thanh long trọng biểu quyết:

Yêu cầu Chánh Phủ đoạn giao với Chánh phủ Pháp.

Hai ông Tổng trưởng ngoại giao và Thông tin trình bày

Trước khi đi tới thông cáo trên, người ta được biết rằng trong buổi chiều ngày 22-2-64, Hội Đồng Nhân Sĩ đã yêu cầu hai ông Tổng trưởng Bộ Ngoại Giao và Thông tin tới trước Hội Đồng để trình bày chính sách của Pháp đối với vấn đề Việt Nam và chính sách của Việt Nam đối với Pháp và đối với vấn đề trung lập.

Trước sự trình bày thật là rõ ràng của hai ông Tổng trưởng Ngoại giao và Thông tin, Hội Đồng Nhân Sĩ đã đưa đề nghị yêu cầu chánh phủ đoạn giao với Pháp ra biểu

xem tiếp 1 trang 4

NGOẠI TRƯỞNG HOA KỲ DEAN RUSK:

ĐỀ GIẢI QUYẾT VẤN ĐỀ VIỆT-NAM B.V. phải chấm dứt cuộc xâm lăng của họ tại miền Nam Việt-Nam

★ MỸ KHÔNG CÓ THAM VỌNG NÀO Ở MIỀN NAM V.N NGOẠI TRỪ VIỆC CHẤN ĐỨNG CUỘC XÂM CỦA VIỆT CỘNG.

NỮU ƯỚC (VTX).— Tối 22-1, ông Dean Rusk, Ngoại trưởng Hoa Kỳ, đã tuyên bố tại Nữu Ước rằng muốn giải quyết vấn đề Việt cộng phải từ bỏ cuộc xâm lăng và chấm dứt miền Nam Việt Nam.

Trong một bài diễn văn trình bày về nhiều khía cạnh của tình hình thế giới hiện nay, ông Dean Rusk đã tuyên bố như sau, khi đề cập tới vấn đề Việt Nam:

« Không cần đến một hiệp định mơ hay một hội nghị mơ, người ta chỉ cần có một việc là Bắc Việt phải chấm dứt cuộc xâm lăng của họ tại miền nam Việt Nam ».

Ngoại Trưởng nói tiếp:

« Mỹ tuyệt nhiên không có ý đặt cần cứ ở miền Nam Việt Nam. Mỹ không có tham vọng gì ở đó hết, ngoài Mỹ cương quyết ngăn chặn bằng mọi cách không cho âm mưu xâm lược của Việt cộng thành công được. »

Đặc biệt Ngoại Trưởng đã nhấn mạnh rằng đề nghị nhằm « trung lập hóa miền Bắc và miền Nam V.N. » chỉ là « âm mưu của Cộng sản để chiếm đoạt miền Nam V.N. »

CHÁNH PHỦ MỸ MUỐN TÁI LẬP BANG GIAO VỚI CAMBODGE?

☆ ĐANG CÓ CUỘC THƯƠNG THUYẾT VỀ NGOẠI GIAO ĐỂ CHẤM DỨT CĂNG THẲNG GIỮA 2 NƯỚC.

● KÝ GIẢ NGOẠI QUỐC ĐƯỢC VÀO CAMBODGE.

HOA THỊNH ĐỐN (AFP).— Hôm 22-1, bộ ngoại giao cho hay, những tin tức nói rằng Mỹ đường như chấp thuận một đề nghị giải quyết cuộc tranh chấp giữa Mỹ với chánh phủ Cam - bốt « hoàn toàn vô căn cứ ».

Theo các tin tức trong các giới ngoại giao ở Hoa thịnh Đốn được báo Mỹ đăng tải đường như Mỹ vừa đề đạt được đại sứ Phi luật Tân ở Việt Nam Cộng Hòa đề nghị một định thức giải quyết một cuộc tranh chấp Mỹ Cam-bốt và đường như Mỹ có ý định chấp nhận.

Nói về vấn đề này, phát ngôn viên bộ ngoại giao cho hay rằng «các tin đó vô căn cứ» và gần đây không có 1 yếu tố gì mới xảy ra để cho người ta tiên đoán rằng có sự cải thiện trong bang giao Mỹ — Cam bốt.

Mặt khác bộ ngoại giao đã nhắc nhở viên vụ hoàn tài việt triệt thoái nhân viên viện trợ kinh tế và quân sự ở Cam bốt.

Không đặt ra vấn đề viện trợ

HOA THỊNH ĐỐN.— Phái

xem tiếp 2 trang 4

ĐÀ NẴNG

Ô. BÙI NG. KHÁNH TÂN THỊ TRƯỞNG

ĐÀ NẴNG (VTX).— 24-1.— Ông Bùi Ngương Khanh đã được cử giữ chức Thị trưởng thành phố Đà Nẵng thay thế Thiếu tá Nguyễn Thọ Lập, do nghị định số 78-NV ngày 13-1-1964 của Thủ Tướng Chánh Phủ Lâm Thời. Ông Bùi Ngương Khanh trước đây giữ chức Tổng thư ký Tòa Thị Chính Huế.

Lễ bàn giao chức vụ giữa hai ông cựu và tân Thị trưởng Đà Nẵng đã cử hành tại Tòa Thị chính Đà Nẵng vào sáng qua 22-1, đặt dưới quyền chủ tọa của Trung Tướng Nguyễn Khánh, Tư lịnh Quân đoàn I kiêm Tư lịnh Vùng I Chiến thuật.

Tình hình CHIẾN-SỰ

V.C. VÀ LÀO CỘNG đào nhiều giao thông hào tại biên giới Quảng Trị—Ailao

★ MỘT PHI CƠ BỐC CHÁY Ở PHÍA BẮC PHI TRƯỜNG TÂN SƠN NHẤT.

SAIGON.— Trong các báo cáo hàng tháng bị Thông tin viên Sĩ quan đặc trách báo chí đã cho biết tình hình chiến tự tiếp diễn như sau:

Việt Lào Cộng di chuyển quân

Ngày 21-1 tại biên giới Quảng trị cách 10 cây số phía Tây Lao Bảo, V.C. và Lào Cộng đã đào nhiều giao thông hào và hố cá nhân, và cũng trong đêm 21-1 có nhiều đoàn xe V.C. di chuyển từ Tchepone tới Bandum.

Một phi cơ bốc cháy

GIA-ĐỊNH.— Hồi 15 giờ 47 ngày 22-1 một phi cơ C47, chở 16 người Mỹ, bị hỏa mày và buộc phải đáp xuống phía Bắc, Tây Bắc cách phi trường Tân sơn nhất 6 cây số.— Phi cơ bị cháy và hư hại nặng, có 3 người Mỹ bị thương — Một đơn vị đã đến để bảo vệ an ninh cho những người trên phi cơ.

PHÒNG-ĐỊNH

Chánh quyền đang điều tra

NỮ CÔNG CHỨC Lê-hồng-Xuân

vợ bé một phó đoànM.V.

PHÒNG ĐỊNH.— Liên tiếp nửa tháng nay, dư luận đồng bào ở Cần thơ không ngớt xôn xao về vụ cô Lê hồng Xuân, thư ký tòa hành

xem tiếp 8 trang 4

Thả tướng chánh phủ đích thân giải quyết vụ Ô-TÔ-BUÝT

Ô. Phạm-minh-Dưỡng và toàn ban quản lý bị thay thế

★ CÔNG NHÂN ĐƯỢC TRẢ TRƯỚC 20 NGÀY LƯƠNG TẾT VÀ CÁC KHOẢN PHỤ CẤP.

của p.v. THANH NHÃ

Vẫn đề quản trị ô-tô-buýt và cuộc tranh chấp các trên 2.000 công nhân đã bắt đầu biến chuyển sang một giai đoạn mới. Theo nguồn tin đáng tin cậy cho biết Thủ tướng Chánh phủ Lâm thời đã có những quyết định và CQCCCC như:

a) thay đổi hoàn toàn Ủy Ban Quản lý.

b) Cho công nhân công tác tích cực để nâng cao xí nghiệp.

xem tiếp 6 trang 4

MỘT TIN ĐÁNG MỪNG CHO SỰ ĐOÀN KẾT QUỐC GIA

các Ô. Hồ-h.-Tường Trần-văn-Ân, Nguyễn-văn-Thành SẼ ĐƯỢC PHÓNG THÍCH TRƯỚC TẾT

SAIGON.— Theo một nguồn tin đáng cậy thì vào khoảng thượng tuần tháng 2 tới đây, nhà cách mạng Hồ hữu Tường và các bạn cùng bị bắt trong vụ Bình Xuyên, bị cầm tù 9 năm nay, sẽ được Hội đồng Quân nhân Cách mạng và Chánh phủ lâm thời phóng thích.

Người ta được biết rằng nhà Cách mạng Hồ hữu Tường hiện bị giam tại khám Chí Hòa cùng với các bạn hữu khác như ông Trần văn Ân, thiếu tướng Ng. văn Thành, Ng. hữu Thuận, Trịnh khánh Vàng, Lê văn Ngọ, Ng. văn Đông, v.v... Nếu tin trên là xác thật thì các « nạn nhân » này của chế độ Ngô Đình Diệm sẽ được về đoàn tụ với gia đình trước Tết và đó là một tin mừng cho toàn thể các phần tử quốc gia yêu nước.

Cứ chế phóng thích các nhân vật đình lưu trong vụ án Bình Xuyên, cho bị giam giữ vì tăng cường tinh thần đoàn kết quốc gia trong khi chánh phủ và nhân dân đang cần có sự đoàn kết để chống Cộng và chống âm mưu trung lập hóa miền Nam.

Ông HỒ-HỮU-TƯỜNG

XÃ-LUẬN

« DÂN ĐEN »

Hai chữ « Dân Đen » dùng để chỉ những người lam-lũ, làm ăn vất vả mới đủ sống, đúng với câu: « Bồi hết mồ hôi lấy bát cơm ! »

« Dân đen » gồm có tất cả các giới cần lao trong nước những nông dân « một sương hai nắng », những lao động « đầu tắt mặt tối », những người vì « giải nắng dầm mưa » mà mặt mày đen xạm, vì nghèo khó mà quần áo tả tơi, sắc sua nông nản.

« Dân đen » là những người « thấp cổ bé miệng », bị sự hiếp không có chỗ kêu oan, bị làng quên không có ai nhắc nhở đến.

« Dân đen » là những người có một nếp sống chật vật, đầy nỗi lo âu, không có gì bảo đảm cho ngày mai, không có tiền cho con cái đi ăn học để xây dựng một tương lai sáng sủa hơn.

Bởi phải đăng hết thời giờ vào tâm trí để lo sự sống còn, « Dân đen » chỉ có một ước vọng: được no ấm và yên ổn.

Vì thế người dân đen không có tham vọng lớn lao, mà phải cần đến mưu thân chước quỷ. Cũng vì thế mà người « dân đen » chất phác thực thà, không nghĩ quanh co xiên xẹo, không thâm độc, không gian tham, không phận phúc, không lừa lọc đảo điên.

Thường thường phải vật lộn với thiên nhiên, phải tự tạo nên điều kiện sống, còn, nên người « dân đen » rất thực tế, không viển vông theo lý thuyết này hay lý thuyết khác. Không thực-tế làm sao được, khi một lỗi lầm, một rủi ro, có thể làm cho họ điêu đứng lầm than.

Không những người « dân đen » là nền móng của dân tộc, vì họ là đa số, họ lại còn có những đức tính căn bản làm sức mạnh cho một dân tộc.

Họ thông minh, nhưng vì không được học hành, nên bề nông cái thông minh ấy. Họ có những tài năng, mà nền giáo-dục, vì không tới được họ, không phát triển ra được.

Họ là một, khu tăng nhân lực của Quốc-Gia, Khi người « dân đen » có tinh thần mạnh mẽ thì Quốc-Gia hưng, khi họ yếu đuối ươn hèn thì Quốc-gia xup. Người « dân đen » thịnh vượng thì quốc gia giàu, Người « dân đen » túng bấn thì Quốc-gia nghèo.

Xem tiếp trang 4)

VỤ ÁN « THỜI LUẬN »

TÁC GIẢ « BỨC THƯ GỞI ÔNG NGHỊ CỦA TÔI »

X.Y.Z. LÀ AI? mà Nhu treo giải 500.000đ ĐỂ TÌM BẮT CHO KỲ ĐƯỢC!

☆ của CHÂNH NGHĨA

(TIẾP THEO)

Ông Biện lý buộc tội hết sức gay gắt. Ông không ngại ngùng dùng những lời « dao to búa lớn » để công kích thái độ bảo Thời

(Xem tiếp trang 4)

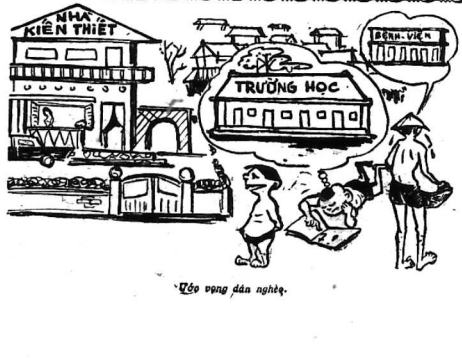

Vẽ vọng dân nghèo.

TÔI BỊ BẮT CÓC

(Tiếp theo)

Bài của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

Và trong chớp loáng, tôi thấy rằng họ muốn thủ tiêu tôi, nếu vụ bắt cóc này im lìm, không kẻ nạn nhân. Tôi kêu lên tôi được nên lên, trước khi bọn chúng bịt cổ tôi, làm tôi suýt nữa nghẹt thở. Tôi cố sức mở máy chạy. Chúng đẩy tôi ngã lên trên ghế ở đằng sau xe, một tên ngồi trong xe, lấy cánh tay khoác lấy cổ tôi và ghì thật mạnh, tôi tưởng lúc đó nó bóp chết tôi rồi.

Nhưng khi bắn thấy tôi yên lặng không cựa cậy gì cả, bắn nơn lòng cảnh tay ra: tôi lại thở được như thường.

Trong khi hấp tấp vội vàng, bọn chúng bịt mắt tôi không kỹ, vì vậy khi tôi định thần được, tôi mở mắt ra và thấy còn nhìn được ánh đèn thành phố le lói bắt vào trong chiếc xe đương chạy mau. Vì phải nằm trong xe, nên tôi cũng không biết là xe đi qua những đường nào nhưng tôi cố nghĩ xem có thể nhận được con đường nào tôi quen biết không. Thì đây, độc nhãn mắt tôi nhìn thấy tấm bảng đề ba chữ Trại Triệu Đà và do đó tôi đoán được là xe chạy qua đường Trần quốc Toản. Nhưng sau đó không còn một điều gì có thể cho tôi biết là xe chạy về đâu. Tôi chỉ biết là một lát sau ánh sáng đèn bớt dần. Và một tên đương cầm dao nhọn kề mạnh vào ngực tôi, để đọa giết tôi nếu tôi kêu, cứu, tên ấy nói cho tôi biết rằng xe đã ra khỏi Saigon, và bắn có quyền giết tôi như một con vật rồi vất xác xuống sông, mà chẳng ai làm gì được hắn. Tôi cũng nhận thấy vậy: dưới trào Ngô, tự do cá nhân và tính mạng con người ai thèm kể đến.

(Xem tiếp trang 2)

PHÓ CHỦ-TỊCH LIÊN-ĐOÀN KÝ-GIẢ QUỐC-TẾ SẼ ĐẾN SAIGON NGÀY 29-1

SAIGON (VTX).— Nghiệp đoàn Ký giả Nam Việt vừa rồi có nhận được một bức thơ của Liên đoàn Ký giả Quốc tế cho hay đến ngày 29-1 nay, ông William J. Farson, Phó Chủ Tịch Bắc Mỹ của Liên đoàn, sẽ đến viếng Việt Nam trong

xem tiếp 7 trang 4

GIÓ CUỐN... BỐN PHƯƠNG

Chùa Xá Lợi

Hôm qua ngày 8 tháng 12 đến sáu giờ chiều mới nhớ là ngày Đức Thích Ca Thành đạo. Nghĩ mình đã chưa quy y tam bảo, nhưng tổ tiên, ông cha mình theo đạo Phật thì cũng phải đến chùa Lễ Phật mới được, cứ trách người Vàng bắn mà sao lại không trách mình.

Lòng nhủ lòng như vậy. Sắp sửa bước chân ra đi thì chợt có một ông bạn tan sở ra về đành xe xuống thăm. Sẵn xe đây thế là hai anh em, ôm bon bon thẳng xuống chùa Xá Lợi. Yên chỉ rằng thế nào cũng gặp tất cả các vị Thượng Tọa, đại-đức tăng ni và hàng hà sa số Phật tử như thời còn phải đấu tranh. Nhưng vào đến trong chùa, nhìn lên giảng đường thì thấy

«Bốn bề cửa đóng then cài

Đây thêm hoa rụng biết người ở đâu »

Chạy lên chánh-điện mới thấy một ít Phật tử đương rì rầm khẩn vái.

Tìm vào phòng các chư tăng thì cũng thấy vắng tanh vắng ngắt. Lần mò, cố hỏi cho kỳ được hai vị trụ trì thì mới biết các quý vị thượng tọa đã đến yết chào Ân Quang rồi, hỏi tại làm sao có nguyên nhân nào, không

(Xem tiếp trang 4)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

HAI CHỊ EM HỌ TRIỀU TRONG CUNG HÁN

của Nam Cung Bắc: do Song Văn Thị dịch

3.— Hợp Đức đã chiếm được tình yêu của Hoàng đế, thời Triệu Phi Yến tự nhiên phải bị nhàng đầu ! Một vị Hoàng hậu được vua sủng ái trước kia, giờ đây, chỉ còn lại chuỗi ngày cô đơn đằng đặc. Trong chốn cung vi, một người đàn bà đã bị vua ghẻ lạnh, thì tương lai thế nào, thực không sao tưởng tượng nổi. Vì thế mà Triệu Phi Yến là buồn tủi xét, nhưng nàng vẫn hy vọng sẽ chiếm lại được tình yêu của Hoàng đế.

Nhân Lưu Ngọc không có con, thì Phi Yến tin rằng nếu sinh sinh được Hoàng nam, thì Hoàng đế tất chú yếu riêng mình thôi. Kế nàng lại nghĩ: Hoàng đế đã già, làm sao còn có thể sinh dục được ? Nghĩ vậy nàng bèn mưu cơ một việc nội gián, bí mật đưa vào cung.

Như vậy, sự sinh hoạt của Phi Yến đã thay chiều, nhưng Hoàng thượng còn mải triền miên trong cung Hợp Đức, ít khi hỏi đến việc riêng của Phi Yến, Hoàng hậu có ngoại tình, thì vua cũng không biết.

Nhưng có một buổi chiều, Hoàng đế ngẫu nhiên nhớ tới, bèn vào chánh cung thăm Hoàng hậu, tình cờ bắt vua phát giác ra là trong tủ áo có giấu đôi dép. Thế là Hoàng đế đang đùng nổi giận, lập tức sang cung Hợp Đức để lại cho nàng nghe, và nói sẽ xử tử Phi Yến.

Hợp Đức nếu biết Phi Yến bị xử tử, thì mình sẽ được lên Hoàng hậu, nhưng nếu không cố chi, thời mình cũng bị có lỗi, nên nàng cố nói sao để vua xin tha tội cho Phi Yến. Vua nhưng tâu, nhưng từ đây trong bụng đã ấm ức.

4.— Vì trong bụng đã ấm ức đây, Hợp Đức bắt tính, lại gặp cảnh cô đơn, ngang ngược và cong. Lại cần nàng vẫn chỉ có riêng tương, và nên quyền chúa để trong cung, Hoàng thượng chỉ là nô bộc của nàng.

Cũng ngày Hợp Đức cùng đi sau vào con đường, hoàng cảm bao ngược, vì mấn thêm mâu dục tính, nàng bèn Hoàng thượng uống thuốc hồi xuân — Người ta, Hợp Đức còn phạm tội danh chết một người cung nữ cả thai. Đó là một việc tối vi quan trọng — Nàng đã Hoàng thượng không được thân sinh với một cung phi nào khác, Hoàng thượng không ưa, nhưng vì sợ Hợp Đức, nên không dám phản đối.

Việc ấy đồn ra ngoài, người ta lại qui tội cho Phi Yến, bọ cho đặt ra hài hài chim yến, ngụ ý trách nàng nặng.

Kể quả, Hoàng đế nhà Đại Hán đã từ trần trong hoàn cảnh tâm lực quá đã ấy. Hoàng đế — tiết một cách đột ngột, không kịp chạy chữa.

Hợp Đức tự biết việc nàng rất quan trọng, nên sau khi vua mất, nàng cũng tự xử chết theo. Còn Triệu Phi Yến, người đã bị Hoàng đế bỏ lãng, thì mất tôi lúc nghe tiếng chuông báo quốc tang, mới biết Hoàng đế đã băng hà.

Nàng sang cung Hợp Đức để chiêm ngưỡng di dung Hoàng đế, ở thấy Hợp Đức cũng nằm chết cạnh đó. Những chuyện đã xảy, khác sao giấc mộng! Phồn hoa và hoan lạc, tất cả đều thuộc quá khứ, chỉ còn lưu lại cho nàng bao nỗi chua xót, bi thương.

Hoàng đế mất rồi, nàng bị đày vào lãnh cung. Tuy không phải chịu hình phạt, nhưng từ đó nàng ở hẳn trong lãnh cung, kết thúc chuỗi ngày cô lại.

Sau đó tôi nghe thấy cửa đóng sầm ! cái. Và có tiếng chân nặng nề đi xuống thang.

Lặng tai nghe, không thấy động tĩnh gì nữa. Thế tay tôi lúc đó bị xích chặt, đến nỗi đau cả cổ tay, nhưng tôi cố sức để xử dụng được tay để gạt bỏ chiếc khăn mới ra khỏi mặt tôi. Dưới ánh đèn sáng chói, tôi nhận thấy phòng giam tôi rất lớn, là đã có vào tôi trên 10 thước, còn bề rộng cũng có thể tôi 6 hay 7 thước. Một chiếc cửa lớn bằng sắt nom như cửa một tủ sắt không là dùng cùng sống chân ngang lối ra vào. Ở trên trong mỗi quốt vôi lại, có một lỗ hổng bình chỗ nhật chiều dài chừng 20 phân, chiều cao chừng 12 phân. Qua lỗ hổng này, những lính canh có thể nhòm vào trong phòng để kiểm soát tôi.

Trong phòng không có ghế, giường chiếu gì cả. Một chiếc đèn sáng chừng 100 sát, treng treng từ trên trần xuống, và soi sáng cả phòng lớn ấy.

Tôi nghĩ chắc thế nào cũng có đưa cô đi tra tấn, chưng chưa đến lúc chúng đem ra đây thôi.

Phòng giam tôi không có cửa sổ, nhưng cách xa, cao tới chừng 5 hay 6 thước. Và ở gần trần, có những cửa sổ thật giải, dọc theo hai bức tường, và có chấn song sắt. Nhờ đó của sổ này, mà không khí vào được trong phòng, nhưng kẻ bị giam không nhìn được ra ngoài.

Trên mặt sàn cần đây những vết cát chưa quét sạch, và những chiếc đinh lóa cong gập lại, nhìn giống như những chiếc đinh ghim, mà chúng tỏ rằng phòng mới được vừa chữa.

Mười rất nhiều, vô ve nghe như đàn ong !

Nhưng được một cái là không có rệp.

Tôi cố dương ngẩm nghĩa phòng giam, thì chợt có tiếng dộp dộp nhiều người lớp ngoài đi lên.

Tôi vội vẻ để ta ở chiếc khăn mới sao bịt mắt tôi vào chỗ cũ, làm như tôi đã ngoan ngoãn ngồi yên, không làm gì cả.

Một tiếng sầm báo cho tôi biết rằng cửa sắt đã mở. I bọn người kéo nhau vào trong phòng. Họ cởi bỏ mũi sọa bịt mắt tôi ra. Và dưới ánh đèn sáng, tôi nhìn thấy mặt người ấn mặc có vẻ sang trọng, như một công chúa cao cấp. Áng chừng cô độ mươi tuổi, người tuy thuộc viên. Theo chỗ anh em đã bị giam ở Phủ Lâm cho tôi biết vẻ sang trọng, người ấn mặc sang trọng kỳ là Đại Úy C, một chân tay của Ngô Đình Cẩn, và một phụ tá của Dương văn Hiếu giám đốc Sở Công tác đặc biệt miền Trung (Mặt vụ) của Cần.

(Còn nữa)

Sài Gòn ngày 19-1-1964

Kính gửi :
Ông, Bà Chủ nhiệm nhật báo
THỜI - LUẬN
29, Tự Do Thái Sàigòn

Thưa Ông, Bà,

Sau khi xem xong loạt bài « Sử mệnh của những kẻ cầm bút » đăng trên tờ Thời Luận số 444 ngày 18-1-64 của Tử Bích, Chúng tôi rất tán thành lời phê phán vô ích. Vì nhận thấy trong thời gian gần đây có một nhóm người đã lợi dụng quyền Tự do Báo chí để xúc phạm cá nhân mà vẫn thật hoàn toàn vô ích. Câu chuyện xảy ra những vụ phàn đối Sinh viên Học sinh và các giáo sư thực gia tại Thủ đô (Chúng mình đã xảy ra nhiều vụ biểu tình phản đối) và cũng là một trong các điều cần mà Hội đồng Quân nhân Cách mạng đã đề cập trong cuộc Họp báo vừa qua.

Đã bao lần phải đăng lời phê phán của tiên sinh Tử Bích, xin Ông Bà cho đăng bài thơ dưới đây để cống hiến Bạn đọc.

NÓI XẰNG

• Chăm mình cón lắm mê mẩt
Cho cảm bù cuốc mi đề chân
người ».
(Ca - dao)

Nói liều, nói ẩu nói lăng nhăng
Ngạn ngữ Đông, Tây đã dạy rằng:
« Lưỡi lưỡi chọn lọc, khi muốn nói»
• Trông miệng nhìn hướng lúc
ngồi ăn »
Chớ nói chế người chân lấm bọn
Mà quên trách kỷ, cũng bọn vàng
Tử nay tật xấu nên chừa nhé !
Đỉ khỏi mang danh riêng nói láng

LÊ-VĂN-THÔNG
Ngũ Hành sơn (Đà Nẵng)

THÔNG-CÁO

của Bộ Tổng Chỉ Huy

Quân đội Cách mạng Quốc gia Liên minh

Năm 1951, dưới sự lãnh đạo của Thiếu tướng Trình Minh Thế, Quân Đội Quốc Gia Liên Minh được thành lập tại chiến khu Quốc gia kháng chiến (Tây Ninh) chống lại Cộng Cộng, kháng Thực, bài Pháp.

Năm 1954, Thực Cộng đồng lên chín lôi quốc gia Việt Nam bằng các gọi là Hiệp Định Genève 54; ông Ngô Đình Diệm được Bảo Đại cầy gọi là Quốc trưởng Việt Nam, ấy nhiệm thông Tập Chính phủ với toàn quyền Quốc Chính. Khi về nước, Thủ tướng Ngô Đình Diệm đích thân vào xông chiến khu Quốc gia kháng chiến, mời Thiếu tướng Trình Minh Thế về hợp tác với Chính phủ và Tổng Tư Lệnh Quân Đội Quốc Gia Liên Minh Mang lương, sau khi được Thủ tướng Ngô Đình Diệm cam kết là sẽ thực hiện đoàn kết quốc gia, thực tế, dân chủ và bầu đàm cơm no áo ấm cho Đồng bào.

Một buổi lễ long trọng được cử hành tại Saigon ngày 13-2-1955 để ghi lại sự thống nhất Quân đội Quốc gia Liên Minh dưới Quốc gia hóa kể từ ngày đó.

Ngày 29-4-1955, HỘI ĐỒNG NHÂN DÂN CÁCH MẠNG ra đời với một Ban Chỉ đạo Tối Cao gồm các lãnh tụ Quốc gia có thành tích chống Cộng, kháng Thực, bài Pháp, trong số có Thiếu tướng TRỊNH MINH THẾ, đã nhận lấy vai trò lịch sử là thành toàn tân tích Thực Phong, tạo cho Quốc gia Việt Nam một phép chế dân chủ và tự do.

Ngày 3-5-1955, Thiếu tướng Trịnh-minh-Thế từ trận (?) tại cầu Tân-thuận, Saigon.

Bắt đầu từ đó, ông Ngô-Đình-Diệm lâm lần để lộ bộ mặt độc tài gia đình trị làm mất lòng trông cậy của nhân dân.

Ngày 31-12-1955, với sự thỏa thuận của Đại tá Trương lương Thiện, Thanh mưu trưởng Lực lượng Liên minh, Trung tá Nguyễn văn Hinh và Thiếu tá Nguyễn văn Đẩu cùng với các chiến hữu, ký khai thành lập chiếu khu chống lại chế độ độc tài Ngô tri Quốc gia hiệu « Quân đội Cách Mạng Quốc gia Liên minh » và vẫn với lập trường cũ hiệu là chống Cộng, kháng Thực, bài phong.

Trong buổi lễ xuất quân của lực lượng vũ trang cách mạng này có Đại diện Hội Đồng Nhân Dân Cách Mạng từ Saigon vào cùng khu Đoàn dự đã tân phong Trung tá Nguyễn Tấn Mạnh lên cấp Thiếu tướng, và Thiếu Tá Nguyễn Văn Đẩu lên cấp Đại tá.

Ngày 6-3-1956, sau khi đã hoàn thành công tác, Đại tá Trương Lương Thiện vào chiến khu trực tiếp lãnh đạo cuộc chiến đấu chống độc tài Diệm Nhu và đã được toàn thể Sĩ quan và Binh sĩ suy tôn lên cấp Thiếu tướng.

Chín năm chống tri của bọn Ngô là 9 năm chiến đấu vì cách mạng quốc gia Liên minh, khi ở chiến khu cùng như khi lưu vong nơi hải ngoại, đã phải chịu nhiều gian ngụy khổ cực, quyết tâm giữ vững lập trường thanh liêm.

Ngày 1-11-1963, cuộc cách mạng toàn quốc toàn dân do Hội Đồng Quân nhân Cách mạng lãnh đạo đã lật đổ bọn quyền Ngô tri, thể một luồng sinh khí mới vào đời sống quốc gia. Tuy nhiên, hiểu hoạ Cộng sản vẫn còn do dự sự ẩn gốc của dân tộc Việt cộng và đồng lõa của chúng đang mưu toan cả đích hòa nhân dân Việt Nam bằng thích thiên trung lập hóa miền Nam Việt Nam. Sự kiện nó đòi hỏi ở mọi người Việt Nam yêu nước một hy sinh cụ thể để tạo điều kiện thuận lợi cho sự thống nhất ý chí và thành động hào kiệt thời cứu vãn nguy cơ đất nước.

Chúng tôi, những người lãnh đạo QĐ cách mạng QGLM, sau khi đã nhận thức được tình hình nước trong giai đoạn mới nay, đồng ý phải thống nhất các quy chiến ở Cao Đài và Liên Minh, theo tinh thần quốc hội họp ngày 17-18 tháng 1 năm 1964 tại số 55 đường Trương-minh-Giảng Saigon.

Chúng tôi xin minh xác là kể từ ngày ra Thông cáo này, chúng tôi rất sung sướng trở về với cương vị cũ mà vị lãnh tụ lịch kính của chúng tôi là cố Trung tướng Trình minh Thế đã ban cho và đã được quốc gia hóa.

Với các chiến hữu đã hy sinh vì chính nghĩa, chúng tôi xin thành kính ghi ơn.

Với các chiến hữu đã cùng chúng tôi chiến đấu gian khổ, chúng tôi xin xét nhận công lao của các bạn. Giờ lịch sử đã điểm, chúng tôi thiết tha kêu gọi và tin tưởng ở các bạn sự cần thông và chung thủy. Đất nước đang đòi hỏi và chờ đợi bàn tay chiến đấu và xây dựng của toàn dân nói chung, của chúng ta nói riêng, mong các bạn sẽ hòa mình với dân tộc trong giai đoạn cứu quốc nầy.

Thay mặt Saigon, ngày 19 tháng 1 năm 1964

TRƯƠNG - LƯƠNG - THIỆN
nguyên Đại tá Tham mưu Trưởng Quân đội Quốc Gia Liên Minh.

nguyên Trung tá Tư lịnh chiến đấu Đông Thập Quân Đội Quốc Gia Liên Minh.

NGUYỄN VĂN ĐỞN
nguyên Thiếu tá Đông lý Văn phòng Bộ Tổng Tư lịnh kiêm Tư lịnh Cuiên khu Nửa Bắc Q.B.Q.G.L.M.

Mạng và Chính Phủ trong cuộc chống Cộng và tiêu diệt mọi âm mưu Trung lập hóa Miền Nam Việt-Nam.

b) Cực lực phản đối và cương quyết đập tan mọi âm mưu chia rẽ hàng ngũ Quốc Gia nói chung, đoàn thể nói riêng làm suy giảm tinh thần chiến đấu chung và làm suy yếu tiềm lực đấu tranh chống Cộng.

3) Nhất quyết tiến tới thống nhất ý chí và hành động với tất cả các lực lượng hạn cùng các từng lớp nhân dân làm thành một sức mạnh vô địch để tiêu diệt cộng sản, thực hiện tự do dân chủ và đảm bảo an ninh hạnh phúc cho toàn dân.

Làm tại Saigon, ngày Mười tám Tháng giêng năm một ngàn chín trăm sáu mươi bốn (18.1.1964).

Chủ tịch : ông Nguyễn thành Phương nguyên Trung tướng Quân đội Cao Đài.
(Ký tên)

Phó Chủ Tịch : ông Trương lương Thiện (Nguyên Đại tá Quân đội Quốc gia Liên Minh) Ký tên)

Tổng Thư ký : Ông Nguyễn Thái (Nguyên Đại tá Quân đội Cao Đài)
(Ký tên)

Phó Tổng thư ký : Ông Nguyễn-Trung-Thông, (Nguyên Trung tá Quân đội quốc gia Liên Minh)
(ký tên)

Phó Tổng thư ký : Ông Nguyễn-Văn-Đởn (Nguyên Thiếu tá Quân đội Quốc gia Liên Minh) (Ký tên)

Ủy viên : Ông Trịnh thế Phát tự Trần thái Huệ (Nguyên Đại tá Quân đội Cao đài).
(Ký tên)

Ủy viên : Ông Nguyễn tấn Mạnh (Nguyên Trung tá Q.B.Q.G.L.M.)
(Ký tên)

Ủy viên : Ông Tô bích Châu (Nguyên Thiếu tá Q.B.Q.G.L.M.)
(Ký tên)

Ủy viên : Ông Châu văn Tử (Nguyên Trung tá Q.B.Q.G.L.M.)
(Ký tên)

Ủy viên : Ông Lê phước Ân (Nguyên Thiếu tá Q.B.Q.G.L.M.)
(Ký tên)

Ủy viên : Ông Trần minh Triết (Nguyên Trung tá Q.B.Q.G.L.M.)
(Ký tên)

Ủy viên : Ông Hà văn Tính (Nguyên Trung tá Q.B.Q.G.L.M.)
(Ký tên)

Ủy viên : Ông Lê đình Minh (Nguyên Thiếu tá Q.B.C.B.)
(Ký tên)

Ủy viên : Ông Lại bá Triệu (Nguyên Thiếu tá Q.B.Q.G.L.M.)
(Ký tên)

Ủy viên : Ông Vô thanh Liêm (Nguyên Thiếu tá QGCB) (Ký tên)

Ủy viên : Ông Lê-hữu-Đức (Nguyên Thiếu tá Q. B. C. B.)
(ký tên)

Ủy viên : Ông Võ-hà-Quyền (Nguyên Thiếu tá Q.B.Q.G.L.M.)
(ký tên)

Ủy viên : Ông Trương minh Chiếu (Nguyên Thiếu tá Q.B.C.B.)
(Ký tên)

Ủy viên : Ông Nguyễn công Kiết (Nguyên Thiếu tá Q.B.C.B.)
(Ký tên)

NGUYỄN THÁI

Vấn đề mái dâm trong LỊCH SỬ LOÀI NGƯỜI

Biên khảo của THANH CẬC

Nhưng trong cuộc rước lễ long trọng, thay cho hình Lingam thường người ta kèm thêm vào một hình mật mãi dân âng ; và theo Dulaure thì tư tưởng đạo giáo lúc nào cũng hiển hiện trong óc người Ấn-độ nên họ không còn thấy cái tục tiu trong khi thực hành » cũng bởi vậy mà người ta thấy trong chùa Éléphanta, một chỗ đắp nổi hình một đàm người đang say sưa

(Tiếp theo)

Luận về xuất xứ bệnh giang mai thì còn nhiều giả thuyết kỳ thú lắm. Âu sang Á, nhưng sự đi quá xa đề mục nên chúng tôi bọn với qui vị độc giả một đợt sau mác đủ có nhiều thuyết chủ trì rằng có đó có sự các thần Siva và Vishnu vì nguyên nhân chính là bệnh giang mai, người thượng cổ cho rằng sự tôn thờ, kính trọng các thần này sẽ cho họ các bệnh phong tình.

Bày giờ chúng ta tiếp tục tìm hiểu sự thờ phượng thần Lingam ở Á-Đông. Tại đây trên các công lộ công viên hoặc ngay trong các lữ điếm, đâu đâu người ta công thấy thiên Lingam hoặc dưới hình thức ro rang nhất, người ta thờ bộ, hoặc dưới hình thức tượng trong là : một cái bộ, trên đó một cái chậu, từ trong chậu dựng lên một hình viên trụ. Các bộ là thần Brahma, cái chậu là thần Vishnu tiêu nữ thần và cái hình viên trụ là thần Siva tức nam thần. Đó là sự hợp lại thành ra tam vị nhất thể của người Ấn độ

Người ấn độ, hoặc trên cửa đền thành phố Surt Patnan hay Sita hình của vợ Rama (kỳ bảo thần thờ bảy của thần Vishnu) cung quanh có các Fakir hoặc Khổ tu đang quỳ gối người mắt mình. Rama, tay người ném cung cầm một Lingam người ta thấy [illegible] trên các bức tượng những hình Lingam đứng riêng biệt, to lớn khác thường.

Trong cuộc Ấn độ du hý của M. de Grandpré kể lại rằng trên bờ biển Trovancour một vị quan hàng hải sai nói rằng thấy thế lần bộ đã lấy tin. Bọn này bắt được một Lingam to lớn trong một cái eti và bộ đem về dựng lên cần bình là tiu, Dulaure ghi nhận thêm nơi số các chỗ thêm hiểu cho rằng các nhà truyền giáo của thần Siva ngày nào cũng đến đứng trước thờ quốc vào thần Lingam thường lặng của họ nhằm giữ hàng bao và thơm của cây đàn hương và cũng theo Dulaure thì tại xứ Canara, các nhà truyền giáo cũng trên trường có khắp nơi, tay lấc chưng để gọi phụ thờ lại gần để đòn bẩy bộ phận sinh dục của họ một cách chu đáo.

Vẫn sự thăng đàm thường tiếng thì Dupuisma đã kiểm soát lại các bằng chứng và nói rằng đó là sự thờ phụng một chưa gần thì tại Pondichéry, các số đầu trước khi vẽ thánh chúng phải đến đó để làm lễ hiến dâng tính thần.

(Còn nữa)

TÔI BỊ BẮT CÓC

Bài của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

(TIẾP THEO TRANG 1)

Và tôi nhớ lại nhiều bạn tôi trước kia bị bắt đường hoàng tại nhà, sau vụ đảo chánh hụt, ngày 11-11-1960. Họ đã bị khảo đã đánh đập, và nhưng tay đã tế cho họ Ngô đã tuyên bố với họ rằng bọn chúng đúng ở trên pháp luật, có quyền sinh quyền sát mà không cần xử ăn gì cả !

Mặc dầu lúc đó tôi chỉ còn cách cái chết có một sợi tóc, tôi không thấy rối trí, và cũng không thấy lo sợ. Tôi chỉ nghĩ gia đình tôi sẽ ra sao khi tôi chết đi. Và tôi hơi ân hận rằng không được sống để xem bọ Ngô sụp đổ. Vì tôi tin rằng cũng có lúc bọ Ngô Phải sụp đổ. Một chánh phủ trên không thuận lòng Trời dưới không thuận lòng người, đu được một đại cường quốc ủng hộ đến đâu đi nữa, chẳng vớm thì muộn cũng phải sụp đổ ! Lúc đó hơn lúc nào hết, tôi hiểu thấu tâm trạng của Ngô tổ Tư, khi bị giết vì cao Vua không nghe. Ông ta chỉ cho việc dân ngươn nhà khoét mái ông, đặt lên trên cùng thành để được chứng kiến sự sụp đổ của một nhà vua vô đạo. Tôi nghĩ giờ đây, nếu tôi bị giết đi, thì chẳng có cách nào mà tôi lại có thể chứng kiến sự sụp đổ của bọ Ngô ! Điều đó làm tôi ân hận đôi phần !

Đương tính quẩn suy quanh, thì xe dừng lại. Một tên đã tế nói : « Tới nơi rồi ! » Tai tôi nghe thấy cánh cửa sắt nặng nề mở. Rồi xe lại chạy chừng vài chục thước và dừng đứng hẳn. Lúc đó bọn đã tế lôi tôi ra khỏi xe. Và vì mắt tôi bị bịt kín (tuy chỉ hờ một tí chút) chúng dắt tôi đi lên một cầu thang và sau đó đẩy mạnh tôi vào trong một phòng. Đoạn chúng mở tuột tôi, lấy hết đồ dùng : mũ áo, vì da, bút máy v.v. Song đâu đó một tên đến xem trong vì tôi có bao nhiêu tiền. Có lẽ lúc đó bọn đã tế đi ra khỏi phòng rồi, và chỉ để lại một tên xếp gác.

Tên này vớ vẩn nói : « Vì đ a không có tiền đây nhé ».

Tôi cố lại : « Có chứ, có hai trăm năm chục đồng mà ! »

Lăng yên một lát hắn nói : « Ở ! nhưng mà chỉ được nhớ rằng có trên năm chục đây nhé ! »

Tôi hiểu hắn muốn nói gì ! Và tôi hiểu đúng. Vì sau đây hai tuần, khi vị nhân nhỏ, mà anh em họ Ngô phái đưa vụ bắt các tôi ra ánh sáng, và ra lệnh đem giải tôi sang Công an, lúc đó bọ hoàn lại các thứ mà mật vụ đã giữ của tôi, tôi thấy thiếu một bức bì và một trăm bạc. Một trăm bạc không có gì quan trọng lắm đối với một người được tự do. Nhưng khi bị giam lắm, và không được liên lạc với gia đình nếu không có tiền để mua những vật cần thiết cho vệ sinh, như xà phòng bàn chải răng, v v... thật phiền phức.

Sau đó tôi nghe thấy cửa đóng sầm ! cái. Và có tiếng chân nặng nề đi xuống thang.

Lặng tai nghe, không thấy động tĩnh gì nữa. Thế tay tôi lúc đó bị xích chặt, đến nỗi đau cả cổ tay, nhưng tôi cố sức để xử dụng được tay để gạt bỏ chiếc khăn mới ra khỏi mặt tôi. Dưới ánh đèn sáng chói, tôi nhận thấy phòng giam tôi rất lớn, là đã có vào tôi trên 10 thước, còn bề rộng cũng có thể tôi 6 hay 7 thước. Một chiếc cửa lớn bằng sắt nom như cửa một tủ sắt không là dùng cùng sống chân ngang lối ra vào. Ở trên trong mỗi quốt vôi lại, có một lỗ hổng bình chỗ nhật chiều dài chừng 20 phân, chiều cao chừng 12 phân. Qua lỗ hổng này, những lính canh có thể nhòm vào trong phòng để kiểm soát tôi.

Trong phòng không có ghế, giường chiếu gì cả. Một chiếc đèn sáng chừng 100 sát, treng treng từ trên trần xuống, và soi sáng cả phòng lớn ấy.

Tôi nghĩ chắc thế nào cũng có đưa cô đi tra tấn, chưng chưa đến lúc chúng đem ra đây thôi.

Phòng giam tôi không có cửa sổ, nhưng cách xa, cao tới chừng 5 hay 6 thước. Và ở gần trần, có những cửa sổ thật giải, dọc theo hai bức tường, và có chấn song sắt. Nhờ đó của sổ này, mà không khí vào được trong phòng, nhưng kẻ bị giam không nhìn được ra ngoài.

Trên mặt sàn cần đây những vết cát chưa quét sạch, và những chiếc đinh lóa cong gập lại, nhìn giống như những chiếc đinh ghim. Điều nay chứng tỏ rằng phòng mới được vừa chữa.

Mười rất nhiều, vô ve nghe như đàn ong !

Nhưng được một cái là không có rệp.

Tôi cố dương ngẩm nghĩa phòng giam, thì chợt có tiếng dộp dộp nhiều người lớp ngoài đi lên.

Tôi vội vẻ để ta ở chiếc khăn mới sao bịt mắt tôi vào chỗ cũ, làm như tôi đã ngoan ngoãn ngồi yên, không làm gì cả.

Một tiếng sầm báo cho tôi biết rằng cửa sắt đã mở. I bọn người kéo nhau vào trong phòng. Họ cởi bỏ mũi sọa bịt mắt tôi ra. Và dưới ánh đèn sáng, tôi nhìn thấy mặt người ấn mặc có vẻ sang trọng, như một công chúa cao cấp. Áng chừng cô độ mươi tuổi, người tuy thuộc viên. Theo chỗ anh em đã bị giam ở Phủ Lâm cho tôi biết vẻ sang trọng, người ấn mặc sang trọng kỳ là Đại Úy C, một chân tay của Ngô Đình Cẩn, và một phụ tá của Dương văn Hiếu giám đốc Sở Công tác đặc biệt miền Trung (Mặt vụ) của Cần.

(Còn nữa)

NHỮNG KẺ GIEO GIÓ

Tiểu thuyết trinh thám

phỏng tác của **ĐẠI PHONG**

SỐ 9

CHƯƠNG I

Cuộc săn người

Cả bọn bán tán xẻ không hoàng sinh lý của Mường Sai và mỗi người đem trường hợp mình ra làm thí dụ :

Trong bọn có một gã trước đây làm y sĩ giảng giải chỉ cả bọn về khía cạnh khoa học của sự không hoàng tinh dục và sau đó bọ bàn sang chuyện khác, hết về chính trị lại quay sang thể thao, văn nghệ.

Bên ngoài màn đêm nhẹ nhàng bao phủ khu biệt thự yên tĩnh. Họ bàn tán một hồi lâu trong bóng tối và lúc Boun Kim đứng giây bật đèn thì cũng chợt bị xô mạnh.

Người đeo kính đen đứng giữa cửa hầm bàn nhìn từng người rồi nói.

— Mường Sai đâu ?

Ánh đèn lợt lạt của khí Néon làm nét mặt Cả đã tái lại lợt-lạt hơn.

Boun Kim bình tĩnh đáp.

— Cô lẻ hắn về phòng rồi.

— Đi một vòng với tôi.

Cả và Boun kim rời phòng Mường Sai thấy cửa mở trong gian phòng vắng tanh. Cả hai không thấy Mường Sai.

Cả kính đen kéo Boun Kim ra vườn. Boun kim rùng mình vì sương lạnh và cố lẻ vì nghi đến những chuyện xảy đến trong tương lai. Cả hai ra cổng biệt thự gà kính đen bảm đen.

Boun kim lại chợt rùng mình vì sương gà một xác người nằm xấp — Hắn là ai ?

— Mường Sai !

— Đồ ngu ! Không phải Mường Sai — Cả kính đen nghiến răng hắn học, rồi chiếu thẳng đèn bấm vào mặt Boun kim và nhắc tung tiếng.

— Không phải Mường Sai đây là tên gác đan của tôi.

Boun Kim giật mình :

— Các đan canh giờ ai ?

Cả kính đen cười khẩy.

— Các chú thừ ai ? Phải cho canh cân thôi.

Tôi nghĩ các chú là phải. Đứng không ?

Boun kim đành gật đầu. Biết là cái cũng vô ích, Cả kia có lý riêng cũng hợp lý, chẳng khác nào lý trường mà bọn họ đang theo.

— Đứng ! Boun kim nói cuối đáp.

Cả kính đen rất lo ngại. Cả tọi đen khắp vườn.

— Anh không đứng ý sao ?

— Có ! Tôi từng cất nghĩa cho Mường Sai nhiều lần và bảo ý rằn đợi thêm vài ngày thôi...

— Anh bảo chứa cho Mường Sai qua nhiều.

— Nhiệm vụ tôi không phải canh Mường Sai.

Ông nên hiểu vậy.

Cả kính đen hơi sa tâm :

— May hắn chưa đến nỗi bị bắt. Mình không nên để Mường Sai chạy rông như vậy. Không được !

oOo

Mường sai rão bước, cảm thấy dễ chịu. Cả mùi cười khoan khoái, thoát cảnh gian hầm, thấy phố sá chăng gần trung tâm đô thị, cảng tấp nập.

Lan lói giữa đêm đông, gã cảm thấy ấm áp và quen thuộc. Bất chợt đưa mắt nhìn cặp gò ngực đầy mới thiếu nữ.

Mường Sai nuốt nước miếng. Hai tay gã nắm vào vòng hồi, nhấp mũ hồi. Mười lăm ngày không gần gũi đàn bà. Cô bọn bắt bọn mới tết đục được lâu vậy. Gã cảm kiến gối tuy nhiên phải mình mẩm, không nên hấp tấp tự đường vụng vẽ để khỏi kiết lộ âm mưu cả lũ.

Mường Sai theo tắc tinh vẫn thiếu nữ đi một mình những, xét cô nào cũng bị lướm ngượt.

Mái sau gã ghé một quán rượu và gọi một ly whisky. Cả xưa nay vẫn ghét nhịu nhẹt nhưng đã vào đây, gã phải tỏ ra ăn chơi cho khỏi tiếng quỷnh.

Ngồi bên quầy, Cả đảo mắt nhìn quanh. Dưới ánh đèn mờ với cặp thì thầm trò truyện bên ly rượu. Ở góc phòng, ánh đèn tối hơn, mấy cặp trai gái tí tê tâm sự bên nhau. Đôi khi bọ không nên nói những cái chỉ âu yếm say sưa như không có ai.

Cuối quầy rượu, một em mơn mởn ngồi uống một mình, khinh khinh nhìn thiên hạ.

Mường sai nắm cười và chợt cảm thấy hết rất rất gì gợi bồi đem một bao lucky, chăm thuốc bắt sẽ mất không rồi có gái, Ả cô nước da hồng hào, dưới ánh đèn làm bọ e thẹn. Ả bắt gặp Mường sai nhìn nhâm chặp nên chớp mắt và nâng ly uống cả tạo ra vẻ lúng túng, e lệ.

Mường Sai gọi thêm ly whisky nữa, tên bồi bàn cười khẩy :

Mường Sai cười nụ. Cô gái cũng cười theo. Nàng rất điều thuốc thong thả đưa lên môi.

Không để lỡ dịp may Mường Sai siết đến trình trọng rồi chiếc bật lửa mạ vàng bóng loáng chàm thước cho cô gái.

Tên bồi bàn nhìn vai. Trong đời hầu bàn lối làm quen quốc tế mày điển hàng trăm hàng ngàn lần làm bản phát ngấy.

Và Mường sai đã ngồi cùng bàn với cô gái và được biết tên ả là Sisu Lan.

Cả gọi thêm hai ly Whisky và cuộc làm quen bắt đầu.

Sisu Lan bết e lẹ, nhưng cũng gượng gạo với Mường Sai nhưng ả không đầu nổi vẻ lạnh lùng chán chường của gã giang hồ khi đã làm được khách.

Sisu Lan kể lể nỗi niềm. Em vốn con nhà lành vì ép duyên nên bỏ nhà đi hơn tháng nay. Nhưt nàng ròn rớt ra vẻ cảm động lắm luôn mồm sự sợ, vẻ tay vén vẻ chiếc mũ sòa xanh lợt cố vẻ con nhà lành nhính hiệu con nai !

Mường Sai si tình đã tin là chuyện thực ! Sao lại không tin vì đời này thiếu gì chuyện tương tự.

Cô em con nhà lành giận anh giận mẹ, giận chồng thích thông nhảy đầm đến thế ! chết rồi lại trở về nếp sống gia giáo đạo đức giả. Sisu Lan vớ e lệ nàng ly whisky nhấm nhẩm chiếc mũ vòng rượu lần đầu với trai.

— Đạo chơi mệt chưa đi. Mường Sai bảo ;

— Anh đi xe gì ? Nàng đành hơi sự giàu sang của gã khách sộp.

— Không. Anh đi mấy bay đến đây nhân không thể đem xe theo.

— Sisu Lan trả mối đăng ghét như những kẻ nữ ngày thơ nhất đời. Mường Sai vẫy một chiếc taxi và bọ đi qua khắp phố.

Sisu Lan, niềm tin đậm bé xét, ẻo bé cố để lộ ra một vùng trắng hồng cứ rung lên mỗi khi nâng phá lên cười; nụng hồng thết mặt giải kim tuyến lóng lánh nổi bật thêm sa tuyệt sự !

— Em đẹp quá !

Tự nhiên gã cảm thấy nhứt nhát. Đe dự mái gì mới đến để tay lên gối Sisu Lan. Mường Sai nhìn Sisu Lan đăm đuối. Sisu Lan hơi [illegible] e lệ.

Mường Sai thì thầm với nàng :

— Em biết phòng ngủ nào không ?

Ả đan đôi tai sẽ rất gực đầu vào ngực Mường Sai. Bàn tay trắng nuốt nhẹ những vuốt lên mà xương sẩu của Mường Sai, Hắn cảm thấy sương đến người.

Cả gã đã nhẹ nhàng xuống trước vừa lại xiên ra trong khi Mường Sai trả tiền xe. Họ tới một ngôi nhà kiến trúc giả dị nhưng đầy vẻ thân nghiệm.

Em mở cửa !

Họ bước vào nhà. Cửa vừa khép. Sisu Lan choàng tay vào cổ Mường Sai bắt gì tới tấp khả nổi :

— Em mong anh đã lâu lắm !

Sisu Lan và thì thầm :

Anh hy vọng... nhưng không đói hôi nhiều.

— Cảng tốt.

Thực ra vẻ ghét nhất tên thì kiểu nây.

Hy đu nhau vào phòng khách Mường Sai thấy trung trí sang trọng khác những ở điểm hy lưu hẳn thường lại vàng ở các đồ thì lớn bằng Lào.

Cặp khách sộp nên ả thấy nên hiểm thêm vài xen hấp dẫn trước đã. Ả lúc nây nhỉ nhảnh ngày thơ chẳng kém gì đàn lăng trong phim « la parisienne » mà gã được xem vừa qua khi vừa đến Nam xang.

Đ

QUỐC CỘNG HUYẾT LỆ SỬ

CHÂU ÂN-LAI CŨNG ĐỐI CHIẾU KHUYÊN NGÂN TRƯƠNG-HỌC-LƯƠNG

Tác giả TRỪNG THANH

(Tiếp theo)

Thế là bất đầu từ ngày 16 tháng mười hai, Châu Ân-Lai ở Tây-an lại đột nhiên thay đổi hẳn thái độ, hết sức khuyên Trương-học-Lương phải thận trọng mọi việc, cốt sao lần này giải quyết một cách hòa-bình. Rồi đến Trung ương Uỷ viên hội Trung-cộng,— ngày 19 tháng mười hai gửi một bản thông-điện cho lãnh tụ các chính phái toàn quốc kiến nghị triệu tập « Toàn quốc Hòa bình hội nghị » để quyết định vận mạng họ Tưởng, đồng thời đề bàn biện pháp kế-hoạch lấy vô lực chống Nhật. Ngày 21 cùng tháng ấy tờ Cộng sản Quốc-tế công bố bản tiếng Anh xuất-bản ở Mạc-tư-Khoa (Communist international là một tập san ra không đúng kỳ hạn, chia ra có bản in bằng Anh văn và có bản in bằng Nga văn, cho tới 1945 thì đình bản), cực lực tán dương rằng « Các đồng chí Trung quốc đã tán thành việc giải quyết biện cố bằng đường lối hòa-bình,— đó là một việc làm rất sáng suốt »

Biến cố Tây-an được giải quyết một cách hòa-bình cùng với việc họ Tưởng được bình yên thoát khỏi nguy hiểm,— cố nhiên hành-động cá nhân của họ Trương là một trong những nguyên nhân chủ-yếu,— nhưng sau khi qua bàn tay Quốc-tế đóng sau điều-khiển giật dây thì động thực đó là lập-trường của Mạc-tư-khoa, và điều ấy không phải ngũ ngờ gì nữa Có điều cần nhận rõ là, lúc ấy sở dĩ Tô-liên chủ với lập-trường ấy, trái lại, cốt ý chỉ là đẩy Trung-hoa vào cuộc chiến tranh để yểm hộ cho Tô-liên khỏi bị Nhật-bản tấn công trực tiếp vào lãnh thổ. Đối với việc lại tiếp tục tiến hành đàm phán các điều ước Trung-Tô,— đại sứ Tô-liên ở Mỹ là Bogomolore, hồi đầu tháng tư, khi tiếp kiến kỷ giả Nữu ước Thời Báo, đã tuyên bố với một thái-độ đầy tin tưởng rằng :Từ nay trở đi, Trung hoa quyết không còn có nội chiến nữa ». Cái giọng lưỡi huênh-hoang nói lớn ấy thực y hệt khẩu khí của lãnh tụ Trung-cộng. Nhưng rồi giữa lúc điều ước Trung-Tô lại một lần nữa được chuẩn bị đã kỳ kết thì « biến cố mồng bảy tháng bảy » (tức là việc xảy ra ở Lư-cầu-kiều) bùng nổ, nên việc kỳ kết điều ước phải hoãn lại.

MAO TRẠCH-ĐÔNG KHÔNG NHƯỢNG BỘ RỒI LẠI NHƯỜNG BỘ

Trở lại câu chuyện Tưởng-giới-Thạch sau khi thoát khỏi Tây-an trở về rồi, Trung-cộng yên tĩ là « Chiến tuyến thống nhất chống Nhật » có thể thành lập ngay tức khắc. Những Quốc-dân chính phủ buộc phải có điều kiện mới chịu bắt tay với Trung-cộng để thành-lập Chiến tuyến thống nhất. Điều kiện ấy là Trung-cộng phải giải tán Hồng-quân và bỏ hẳn cái danh hiệu « Trung-hoa Tô-dụy ái-quốc ».

Nhưng Trung-cộng thì quyết giữ lại quân-đội và rồi cần cớ để chiếm đóng Đô chính là những chướng ngại then chốt đã ngăn trở việc thành lập Chiến-tuyến thống nhất. Trong con mắt của Mao Trạch-Đông lúc bấy giờ, thì việc giữ nguyên « quốc-hiệu » với quân đội » có một ý nghĩa lớn lao khác thường, đến nỗi không ngại gì lại một phen nơng quyết liệt với Quốc-dân-đảng, và cũng quyết không chịu nhượng-bộ chút nào về hai vấn-đề ấy. Họ Mao cho rằng « đó là sự thành tựu rất vĩ đại trên lịch sử Trung-hoa », như vậy không thể dễ dàng hy sinh được. Thái-độ ấy của họ Mao cũng được Chủ-tịch Cộng-sản Quốc-tế công-khai biểu thị trên tờ Kommunistischesky International kỳ thứ IX 1937 viết bằng Nga văn, rằng : « Trung quốc Cộng sản đảng cố nhiên là không thể tín nhiệm bọn đồng minh (chỉ Quốc-dân-đảng) của họ một cách mù quáng được »

Tới tháng tư 1937 thì sức ưu hiếp của Nhật bản đối với Trung-hoa mỗi bước một khẩn trương, mỗi phút mỗi nghiêm-trọng, cuộc toàn diện kháng chiến đã gần rút như lửa cháy ngang mày, trung khi đó thì cuộc đàm phán về điều ước Trung-Tô đương tiến hành ở Nam-kinh cũng trông thấy thành công đến nơi rồi, nên Mạc-tư-Khoa vì lợi ích cho bản thân mình đã không ngăn ngại thực bách Trung-Cộng phải nhượng bộ, Thế rồi tới tháng năm, Trung-cộng Trung-ương toàn bộ được mở Diên-an.

(Còn nữa)

Số 8

Truyện dài tình cảm của **SĨ TRUNG**

Bất giác hai giòng lệ nóng lăn trên xuống má. Thủy lấy khăn tay chấm mắt. Lê Công liếc nhanh sang khẽ hỏi :

— Chị vẫn không tin anh Long còn sống hay sao ?

Thủy lắc đầu, cúi gằm mặt xuống, khóc xe tơ. Lê Công thở dài, nhắn mạnh ga thêm. Chiếc xe lao vun vút trên đường vắng vẻ. Thủy nói rất nhỏ :

— Nếu anh Long chết thật sự thì tôi tin điều lành điềm dữ lâm anh ấy. Kỷ dị tàu nữa của ảnh không hiểu sao làm tôi lo sợ, hồi hộp quá. Mấy đêm còn tôi bận bịu, lâm nhiều việc kỳ cục lắm.

Lê Công cười, biểu lộ sự ngạch ngờ vẻ sự tin dị đoan của Thủy :

— Tại chị thiếu tin tưởng nên suy luận ra như vậy chớ còn theo tôi nghĩ thì mỗi khi người nhà đi xa, vợ chồng con cái lưu luyến nhau ở giờ phút chia tay là chuyện thường...

Thủy xoay mình ngồi nghiêng về phía Lê Cô g một chút, cất giọng buồn buồn :

— Thông thường tôi ít tin dị đoan lắm. Chồng con đi làm ăn xa mà mình cứ sợ chồng bị gặp tai nạn hoài thì chẳng hóa ra là mình trù ẻo sao ! Nhưng ở kỳ này tôi lại không muốn anh-Long đi chút nào hết. Tình như linh cảm bảo cho tôi biết rước là tàu sẽ gặp tai nạn và anh Long sẽ ...

Thủy nghẹn ngào không nói ra được chữ « chết » ghê tởm. Nắng nhìn xuyên qua cửa xe bên phía Lê Công ; cảnh vật mờ ảo thụt lùi rất nhanh trước tầm mắt mờ lệ của nàng. Lê Công vẫn giữ tốc độ 110 cây số một giờ. Gió lộng vào bên trong xe thổi tốc chiếc mân the mảu hường gồm vẽ một bên hiên bịu : mái tóc của Thủy phất phới, rối tung dưới sức gió thổi mạnh.

Lê Công nhìn sang Thủy nói lớn :

— Chị quay kiến xe lên kẻo bị cảm gió, Tôi phải nhanh kẻo không kịp.

Thủy xoay mình trở lại từ từ quay kiến xe lên đến hai phần ba cửa rồi ngồi ngay ngắn lại, mắt nàm đăm nhìn ra phía trước. Xe bắt đầu vào tỉnh Long khánh, Lê Công bớt tốc lực, trả lại số 3, cho xe chạy chậm lại. Chăng hỏi Thủy :

— Chị cần nghỉ xả hơi một lúc không ? Kiếm gì ăn lót lòng rồi tiếp tục đi nữa nghen chị ?

Thủy lắc đầu khe đáp :

— Không cần lâm anh à ! Anh lái xe mệt chớ tôi ngồi không thì có gì mà mệt cần phải nghỉ xả hơi ? Anh muốn nghỉ mệt thì cứ việc nghỉ, anh không phải nể tình gì hết.

— Chị có đói và khát không ?

— Cũng không anh à !

Lê Công cười :

— Thôi ! Vậy chúng mình đi luôn. Có gì đến chợ Phan Thiết nghỉ luôn.

Qua khỏi trạm kiểm soát, chàng tăng mạnh ga, sang qua số bốn, chạy nước lớn. Thủy phóng tầm mắt ngó mông về hai bìa rừng đầy mặt trước đầu xe Lê Công thỉnh thoảng liếc nhìn sang nàng như để xét cử chỉ của nàng. Gió hút mạnh vào trong xe nhưng không thổi tan được bầu không khí nặng nề khó thở đang đè nặng trên tâm hồn hai người. Lê Công cảm thấy hơi buồn ngủ, con đường thẳng tắp trước mặt làm mỏi mắt chàng. Chàng thấy cần gợi chuyện với Thủy để đánh tan cơn buồn ngủ. Chàng hỏi một câu mà chính chàng cũng thấy là thừa :

— Chị Thủy ! Chị đang nghĩ ngợi gì đó ?

Thủy khẽ giật mình, mỉn cười đáp:

— Tôi đang nhớ lại cảnh chia tay của anh Long ở ga Đình.

— Bữa ấy có tôi nữa mà. Tôi thấy có gì khác lạ đâu ?

— Trước lúc anh đem xe tới trước anh Long kia.

Lê Công quay sang nhìn Thủy, cười hỏi :

— Đâu chị nói lại tôi nghe đi. Chắc chị có nhớ lại những gì mà chị cho là điềm dữ chứ gì ? Kể nghe chơi đi chị. Tôi thấy hơi buồn ngủ rồi đây. Tôi cần nghe tiếng chị nói để khỏi ngủ gục. Đêm hôm qua tôi phải thức trăng đêm, mệt quá sức.

Thủy khoanh tay trước ngực, trầm giọng nói :

— Tôi biết anh tống theo Tây học nên không chịu tin dị đoan. Tôi thì cũng không mấy tin nhảm điều nhưng, nhân tai nạn của anh Long, rồi mới nghiệm ra rằng : vận xấu của con người đều có bảo trước hết anh à.

— Cái xui xẻo của cái mình làm sao mà thấy được ? Tai nạn chết chóc là do Trời định biết chớ có phải do người định được đâu mà có thể thấy trước ?

Thủy nghiêm giọng đáp :

— Anh nói như vậy thì anh có vẻ duy tâm lắm rồi đó. Chính vì luật sinh tử do Thiên định nên trước khi cơ tai biến xảy đến cho đời người thì, nếu mình để ý và tin tưởng, sẽ thấy còn điềm dữ hiện ra hoặc mình có linh cảm bảo cho biết trước.

Lê Công không cãi lại. Chàng yên lặng tỏ vẻ chú trọng đến câu chuyện của Thủy. Sự yên lặng của Lê Công như có tác dụng khuyến khích niềm tin của Thủy. Và nàng sau sưa kể hết lại cho Lê Công nghe những chuyện nhỏ nhặt đã xảy ra trước giờ Long đến đường mà nàng cho đó là thứ điềm dữ bảo ngày.

Thủy chậm rãi kể :

— Rút kinh nghiệm ở tai nạn đâm tàu trước, tôi thấy hồi hộp lo sợ khi anh Long sắp đặt đồ đạc vào và lì chuẩn bị xuống tàu.

(CÒN NỮA)

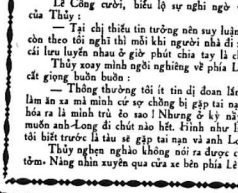

(Phỏng dịch Gigi của COLETTE)

Số 8

THỌ HẦU

I

— Nói tóm lại, đối với chúng ta, các cậu Phi Hùng giàu có đến thế cũng như không có gì. Chúng ta gặp lúc tăng thiếu liệu cậu ấy có đở dần chúng ta không ?

Bà Tham đề tay vào ngực và nói :

— Mẹ tin chắc là có.

Bà suy nghĩ rồi lại nói :

— Nhưng, không phải nhờ đến cậu ta thì mẹ thích hơn. Phương lại cầm lấy tờ báo có in ảnh người đàn bà bị bắn rồi.

— Ngắm kỹ. người này chả có gì là phi thường.

Bà Tham cãi lại

— Có chứ, Phi thường lắm chứ ! Bằng chứng là cô ả nổi danh như thế đấy. Nổi danh và thắng lợi, không phải là đo nghề nhiên mà có. Con lữ luận như là bọn khó đại thường nữa !

— Cái chuồi hạt bầy hàng kia đeo cho tôi cũng xứng như đeo cho bà Hân Bầy. Và tôi có thể sống cuộc đời quảng giao như bà ta. Thế là mẹ phải so vai lên rồi. Con hãy mang chỗ nước Kim cúc cần lại nay mà rửa mắt đi.

— Cảm ơn mẹ. Con nhỏ có đến đăng Bà Bích Huệ chứ ạ. Nó lại còn đi chính rái xe hơi của Hàng nữa. Cậu ấy cho nó mướn. Một chiếc xe có lẽ chạy đến sáu mươi cây số một giờ ! Nó xuống như tên tiên.

— Con nhỏ đáng thương quá ! Con tư hầu ra đời nó sẽ làm gì. Nó có thể trở thành gái kiểu mẫu hay có bản hàng. Nó như là chậm khôn. Vào trạc tuổi nó, con . . .

Bà Tham nhìn con gái một cái nhìn vô tư

— Có đừng khoe khoang quá nhiều ư những điều có đã làm khi bằng tuổi nó. Nếu những truyện mẹ nhỏ không sai thì vào tuổi nó cô đã nổi được với ông Bá hộ mặc dù ông ấy là nhà sản xuất bột mì, sẵn sàng cưới cô và cô đã bỏ đi với một thầng giáo sư âm nhạc soáng sỉnh

Phương Nhi hỏn những mái tóc bồng nhoáng của bà mẹ.

— Mẹ yêu quý, giờ nầy mẹ đừng rầu con nữa. Con buồn ngủ quá lắm. Chúc mẹ ngủ yên. Mười hai giờ ba khắc ngày mai, con đã phải diện thử rồi. Con sẽ ăn ở nhà hàng bán bánh sữa nóng trong giờ nghỉ. Mẹ đừng lo về con.

Ngáp thật giài, nàng đi qua phòng có con gái ngủ không bật đèn, trong bóng tối lờ mờ, nàng chỉ thoáng thấy mớ tóc rối và cái giải áo ngủ kiểu Nga của bé.

Nàng vào trong chiếc phòng tắm chật hẹp, và mặc dầu đêm đã khuya, nàng cũng chăm lửa nào bếp hơi đun một ấm đầy nước. Bà Tham thường vẫn dậy cho con chàu phải khắc cốt ghi tâm ngoài các điều tính khác sự tôn trọng một giải lễ nghi và chăm ngôn như cầu :

Bữa vội vàng, bước đi xa
Mặt không kịp rửa khả cho sớm mai
Cần lo tâm sự hỏi ai

Đây là nhân phẩm của người quân thoa

Bà Tham An, ngủ sau cùng, giữ trước nhất không chịu cho người vú già đụng tới cả phế buồi sáng của bài Bà ngủ trong chiếc phòng vừa làm phòng khách, vừa làm phòng ăn, trên một cái divan có thể nằm được, và đàng bậy giờ rưỡi mở cửa cho chị ở mang bảo và sữa vào. Tâm giờ thì công việc gỡ kim uốn tóc và chải mượt đầu của bà đã xong xuôi. Chín giờ kém mười Bé Nhung đi học, quần áo sạch sẽ và tóc chải gọn gàng. Mười giờ bà Tham nghỉ tới bữa ăn, nghĩa là bà khoác áo cao su lên lưng và trông tay vào quai lưới đựng thức ăn đi chợ. Hôm đó cũng như những ngày khác, bà xem báng Bé không có bị muộn, bà đề trên bàn bình cà phê và bình sữa sôi và đề tờ báo chớ Bé Nhung trơi mười bước vào. thoang thoảng mùi lavanve và phấn con hơi ngái ngủ. Mặt tiếng kêu của bà Tham làm cho cô bé lỉnh hẳn,

— Bé gọi mẹ mày đi. Liên Hương đã tư từ rồi.

— Cô bé kêu mặt tiếng giải :

— Ồ ồ,.. Cô ta chết rồi ư ?

— Không, mà, nó làu lắm chứ.

— Thế cô ấy đã đàng thủ gì hồ bà, một khẩu súng lục ở.

Bà Tham An nhìn cô chàu gái tỏ vẻ thương hại :

— Châu không thể ngờ được. Nha phiến, như thường lệ « các bác sĩ Monze và Pelledoux không rời khỏi đầu gường nàng, tay chưa có thể bảo đảm ngay được tính mệnh của gái nhân tuyệt vọng, cũng đã cho biết mạch của nàng không có gì đáng ngại. Cô như bà xét bệnh thì nếu Liên Hàng đỡ cái trò đó thì rất cục sẽ làm hư hỏng dạ dày.

— Thưa bà lần trước cô ta tự tử là vì Hoàng thân Vinh Bảo có phải không ?

— Châu đã trí nhớ ở đâu hả chàu. Nó tự tử vì bà trước Trần Tiên chứ.

À vâng, đúng ạ. Vậy thì lẽ gì cậu ta sẽ làm thế nào.

Đột mất quầng đại của bà Tham An về nơi màng mặt chút :

— Hoặc thế nầy hay thế khác chàu ạ (xếp hàng ngửa). Chẳng bao lâu chúng ta sẽ biết, mặc dầu cậu ấy bắt đầu bằng việc tự chối tất cả mọi cuộc phỏng vấn.

(CÒN NỮA)

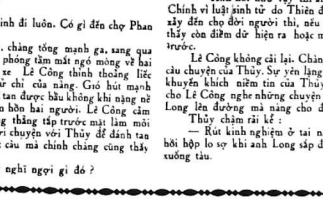

NGƯỜI LỚN

Cử-nhân Lý Chất quân quả ở Trường sơn, sang Thanh-châu có việc, giữa đường gặp một bọn sầu bảy người, nghe giọng nói tựa như người đất Yên, trông kỹ hình bề mặt mỗi người đều có hai cái sẹo lớn bằng đồng tiền. Lý-công lấy làm lạ nhân hỏi họ mắc bệnh gì, mà sao lại giống nhau như thế ? Khách bèn thuật lại rằng :

Hồi năm ngoái họ ở Vân-nam, một bữa đi đường trời tối, lạc mất vào bên trong núi Thái sơn, đường núi chênh vênh hiểm hắc, không tìm thấy lối ra. Trong khe núi có một cây lớn cành to tầy ôm, mềm mại rủ xuống, bóng che rợp tới mấy mẫu.

KIM Y DIỀU dịch

Đoàn lữ hành không biết tính cách nào, đành buộc ngựa vào gốc cây thảo hành lý xuống, ngồi dựa vào thân cây mà nghỉ. Đêm đã khuya. Gió hề bão sầm, tiếng chim cú rúc, liên tiếp làm nào động một vùng. Khách đơn gối nhìn nhau, không tài nào ngủ được.

Thốt nhiên có một người cao lớn đi tới, thân cao tầy trượng, khách bèn nép vào với nhau, sợ hơi không dám thở. Người cao lớn đến gần, thò tay bắt ngựa mà ăn, thoáng chốc sơi hết cả sáu bảy con ngựa, rồi bẻ một cành cây dài, lôi đàn trăng người ra, sáu cây vào ma, y như người ta sáu lại vào mang cá vậy.

Xa trong xách lên, đi được vài bước, cành cây bẻ ra, rằng rắc kêu thành tiếng. Người cao lớn bỉnh như sợ rơi mất, đã xuống đất uốn cong hai đầu gây chặp vào nhau, lấy một hòn đá thực lớn đề lên trên rồi bỏ đi.

Cả bọn biết hồn đã đã xa, liền rút dao đeo trong mình, chặt đứt cành cây, rồi cố nhịn đau, ù té chạy cho nhanh. Chạy chưa được mấy bước, đã thấy người cao lớn quay về, cho dần thêm một người khác nữa.

Khách sợ quá, chui vào hội cỏ rậm mà nấp, trông người đến sau cão cao hơn người trước. Hai người đến gần cây, đi tới mấy lượt, thường như muốn kiếm vật gì mà không thấy. Người đi sau gân đó kêu lên những tiếng chiếp như mừng người đi trước đánh lừa mình, tiếng nghe giống tiếng một con chim lớn, đoạn lại dơ tay vẫy vào một người kia mấy cái, người kia khiêm nhiên chịu đựng, không dám chống lại. Một chốc cả hai cùng bỏ đi.

Bọn khách lúc ấy mới hớp tập chui ra, chạy lực lồng gió lên, ta trông thấy trên sườn núi thấp thoáng có ánh đèn, bèn kéo nhau chạy đến. Đến nơi hỏi thăm thì quả thực là chỗ ở của người kia. Bọn khách bèn vào bái yết, thì thấy người kia vẫn chưa ngủ, bèn mời ngồi. Đem đã khuya. Lúc bỏ

MỘT ỦY BAN ĐẶC TRÁCH ĐÃ ĐẾN BÌNH TUY

Điều-tra tài-sản

VÀ HÀNH VI TRÁI PHÉP của Trung tá Lê-v-Bừng

CỰU TỈNH TRƯỞNG BÌNH - TUY

BÌNH TUY.— Được biết, Trung tá Lê văn Bưởng nguyên cựu Tỉnh trưởng Bình Tuy (t trong số 31 sĩ quan đã bị HĐQNCM cho nghỉ dài hạn không lương và giao cho Tổng ủy về những tội trong chức vụ đó) cùng 1 Ủy ban Đặc trách xét đến Bình Tuy, điều tra về tài sản cùng những hành động trái phép của đương sự trong thời gian cầm tại chức.

Cũng theo nguồn tin nói trên, người ta được biết thêm rằng trong thời gian giữ chức Tỉnh Trưởng (từ năm 1957 đến 1960), ông Bưởng đã tọa rập nên bạn tay chân bộ hạ là Tô minh Điền (cựu Trưởng Ty Công Chánh) Quách đạo Lập, Ng. văn Nghĩa và Ng. phát Đạt (đều bị câu lưu), cùng đầu hồa đồng hoặc làm bóa đưa ma để ăn tiền công quỹ nhiều số tiền lớn, trong công tác kiến thiết, chỉnh trang thành phố mà công và trang đã Liên Tỉnh là 23 (1957), xây Đập da dưng (1959) và thành lập, 16 chức những đại điền Đình điền Vũ Đài, Vũ Xá 1, Vũ Xá 2, Chanh Đức... Đến đó mà khi ra đi (1960) Trung tá Bưởng đã có lượng tài một tài sản không lồ, ước lượng có đến 4,50 triệu bạc, cùng nhiều biệt thự (trong số có 2, đang chu Bắc si N.D.C. thuê và đã bị sai sự bắn thủ), phố xá, xe hơi và Dân điền...

Người ta, đường sự cần dùng quyền hạn để cưỡng ép mua rẻ 1 xưởng làm nước mắm hiệu Tỉnh Nữ của ông Nguyễn ngọc An, đang cho Cha Ngọ đình Thực hoạt động Kinh tài, để tăng công với gia đình họ Ngô.

Sau ngày Cách mạng thành công, Trung tá Bưởng biết tội nên lánh mặt trước. Người ta đương sự đã bỏ chạy, nhưng theo dư luận cho biết thì hình như đương sự đang ẩn tại nhà một người vợ lẻ ở chợ Bà Chiểu Gia định.

Saigon, ngày 20 tháng 1 năm 1964

THÔNG BẠCH

Văn-Phòng Viện-Trưởng Viện Hóa-Đạo Giáo-Hội Phật-Giáo Việt-Nam Thống-Nhất.

Trân trọng thông bạch cùng các cơ quan Phật giáo, quý vị Phật tử và các cơ quan Quân, Dân, Chính : Vì lý do cần thiết cho công việc nhất Phật giáo, các vị Tăng Ủy viên các Tổng Vụ của Viện Hóa Đạo sẽ tùy phương tiện thích lập các Văn phòng tại các địa điểm thuận tiện cho không bắt buộc phải thiết lập tại các Chùa, vì hiện nay các cơ sở Phật giáo tại Saigon rất ít.

Nên Văn Phòng của Đức Tăng Thống và tại Chùa Xá Lợi, 89 đường Bà Huyện Thanh Quan, Saigon điện thoại 22.465.

Văn Phòng của Viện Hóa Đạo đã đặt ở Chùa Ấn Quang, 243 đường Sư Vạn Hạnh Cholon, điện thoại 36.715.

Vậy trân trọng kính thông bạch cùng các cơ quan Phật giáo, các Phật tử và các cơ quan Quân, Dân Chính khi cần thiết các vấn đề liên hệ, xin liên lạc với thư ký từ ngày 20-1-1964.

Nay thông bạch.

Tiếp theo 5 trang 1

chánh tính đã thôi việc một cách đột ngột. Việc này đối với đân chúng Tây Đô không ai lấy làm lạ lắm, nhưt là trong giới trí thức ở cũng đều rõ Lê hằng-Xuân là vợ bé của Đại uý Thông (Phó đoàn cơ quan mật vụ 13). Dan chúng Tây Đô nói chung, và trong giới công chức nói riêng, lúc trước ai nghe nói đến tên Thông đều phải khiếp vía mất hồn, vì cơ quan ác ôn này muốn bắt ai thì bắt. Chúng tỏ chức làm những việc vô cùng phi phạp mà những người ở dưới họ mới, vì trên đầu cả bọn nầy lại có ông « cố trấn » Ngô đình Cẩn đỡ đầu.

Theo chúng tôi biết, vì các lẽ trên đây mà Lê hằng Xuân, vợ bé của tên Thông phó đoàn mật vụ (trực cơ quan 13 Cần thơ) đi làm đơn nghỉ việc (X) vì sau đó bà chánh tòa đã đưa mất ? Hiện chánh quyền đang xúc tiến cuộc điều tra và chúng tôi sẽ trình bạy ti mi vụ nầy để công biến bạn đọc những bí ẩn bắt ngờ của Lê hằng Xuân đã làm giàu trong nầy năm qua dưới trào Ngô Triều.

tiếp theo 1 trang 1

quyết, mà không cần có sự thảo luận. Cũng như bổn biểu quyết sự chánh sách chống trung lập. Hội đồng Nhân sĩ đã tán thành việc khuyến cáo chánh phủ nên đoan giao với Pháp bằng cách đồng lên thay vì một cuộc bỏ thăm kín.

Phản ứng của Chánh phủ Lâm thời

Sau khi có sự khuyến cáo nói trên của Hội Đồng Nhân Sĩ, vấn đề cần được rõ là phản ứng của Chánh phủ Lâm thời Nguyễn ngọc Thơ sẽ như thế nào ? Chấp thuận sự khuyến cáo đó hay không ? Nếu chấp thuận bao giờ sẽ đoan giao với Pháp ?

Phòng vấn ông Tổng trưởng Ngoại giao và vấn đề nầy, chúng tôi được ông Tổng Trưởng cho biết như sau :

Đã nghị của Hội đồng Nhân sĩ chưa chính thức tới tay Chánh phủ. Và lại hôm nay Thủ Tướng còn đi kinh lý vắng, nên vấn đề nầy chưa được em ra thảo luận trước một phiên nhóm của Hội Đồng các Bộ. Khi nào có một quyết định sẽ loan báo sau.

tiếp theo 2 trang 1

ngôn viên bộ ngoại giao Mỹ tuyên bố hôm thứ tư như sau : « Chúng tôi vẫn mong duy trì liên lạc với Cambốt. Phái ngôn viên lại nói tiếp : « Sau đề nghị của Phó Luật Tan đưng ra hôm qua Mỹ — Cam-bốt, hiện giờ đương có cuộc thương nghị ở ngoại giao nhằm chấm dứt tình hình căng thẳng trong quan hệ Mỹ — Cam-bốt.

Theo phái ngôn viên, các cuộc thương nghị chưa đi đến đâu hết. Các cuộc thương nghị nầy chỉ nhằm vào việc thiết lập liên lạc bình thường giữa hai nước chớ không nhằm vào việc tren kinh tế hay quân sự của Mỹ cho Cam bốt.»

Mặt khác, nói về đề nghị của Ngô triều tập 1 hội nghị Genève 14 nước vào tháng 4 tới để bàn đến vấn đề trung lập của Cam bốt, phát ngôn viên chỉ nói rằng, Mỹ đương nghiên cứu đề nghị đó và tham khảo ý kiến « các chánh phủ liên hệ khác.

Các ký giả Ngoại Quốc được tạm thời nhập cảnh Cambốt

KUALALUMPUR (AFP)22.1 — Hôm 22-1, trong một cuộc họp báo ở Kuala Lumpur, trước đó đi... Ma-nui, Thái rồ Sihanouk tuyên bố : «ông kể từ hôm nay, Cam bốt mở cửa biên giới cho ký giả ngoại quốc. Các ký giả nầy sẽ được nhập cảnh Cam bốt cho đến khi kết thúc hội nghị ở Nam Vang giữa Thủ tướng Đại mà Lai và Tổng Thống Phi-Luật-Tân.

Cuộc gặp gỡ nầy sẽ diễn ra từ khoảng 15 đến 20 tháng hai. Thái tử Sihanouk cho biết thêm rằng các ký giả sẽ được đề đàng hết sức trong các cuộc hội đàm nói trên.

tiếp theo 3 trang 1

mới rất quan trọng là sự đoạn tuyệt về ý thức hệ giữa Mạc ma Khoa và Bắc Kinh, nghĩa là Cộng sản không còn là một khối duy nhất nữa. Vì thế, Trung cộng là một nước độc lập. Do đó chánh phủ Pháp phải thay đổi lập trường với Trung Cộng.

Không có trù liệu một sự gặp gỡ de Gaulle Châu ân Lai tại Pháp

BA-LÊ (Reuter) 22.1.— Sau phiên họp Hội đồng thống trưởng Pháp hôm nay dưới quyền chủ tọa của Tổng thống De Gaulle, tổng trưởng thông tin là Alain Peyrefitte tuyên bố với các ký giả rằng hiện nay, không có sự trù liệu Thủ tướng Trung cộng Châu ân Lai viếng Pháp quốc. Đề trả lời nhiều câu hỏi, ô. Peyrefitte nói rõ rằng vấn đề nầy không được nêu ra trong phiên họp Hội đồng Chính trường vừa nay.

Ô. Peyrefitte nhắc lại rằng Pháp đã thông báo ý định sẽ thừa nhận Trung cộng cho một chánh phủ, nhưt là các chánh phủ đặc biệt lưu ý đến chộc gạo ở với T. C.

Ông nói rằng đã số các chánh phủ có phản ứng thuận lợi.

Ô. Peyrefitte kết luận : « Không thể bỏ qua được T.C, nếu người ta muốn theo đuổi một chánh sách hòa bình và ổn định ở Đông nam Á».

Pháp không thừa nhận Bắc Việt và Bắc Hàn

BA LÊ (AFP).— Sau khi ngoại trưởng Pháp Couve de Murville phúc trình lại lý bạn ngoại giao quốc hội về việc Trung cộng thử nghiệm bom, một ủy viên tiết lộ ở hành lang quốc hội rằng ô. Couve de Murville không thể nói gì rõ rệt về thể thức cũng như vấn đề ngày Bắc kinh thiết lập bang giao với Pháp.

tiếp theo 6 trang 1

c) Và thỏa mãn yêu cầu cộng nhân.

Thay đổi ông Phạm minh Dưởng và Ủy ban Quản lý

Sau mấy tháng trời, chánh phủ giao quyền điều khiển ngành CQCC cho ông Phạm minh Dưởng điều khiển với ông Nguyễn ngọc Lâm, ký viên Hành chánh và Thương mại, ông Phạm ngọc Thu, ký viên Tài chánh và ông Nguyễn văn Nhung ký viên các khi và các thư thế thu Ban Quản đốc Công ty xăng dầu Hàng ngăn cao sĩ nghiệp. Nhưng ông chủ tịch UBQL Phạm minh Dưởng đã đăng tuyên bố rằng ông vẫn khai thác C.Q. làm sĩ nghiệp đi lần vào lá là và kiệt quệ — dường lối tổ chức công nhân các ngành hệ xão trào. Tôn Chánh phủ cấp cho 50 triệu để cải tổ và khai thác CQ cho không phải để trả nợ ! Ông Dưởng lại đem thành toán ngư nhân không còn một xu, để rút cuộc CQ công xưn trong tình trạng tiêu điều. Thế nên, Thủ Tướng Nguyễn Ngọc Thơ vừa quyết định cho cơ quan liên hệ có thâm quyền để thay đổi hoàn toàn một ủy ban Quản lý mới bao lâu lại vận mạng ở tổ hợp với sự công tác tích cực của Nghiệp đoàn công nhân. Quyết định trên đây, chúng tôi được biết riêng trong 1 vài ngày tới gần đây các ông : Dưởng cảm Thu và Nhung sẽ được chuyển đi nơi khác.

Tiền Tết của 2000 công nhân C.Q công ty được Thủ tướng định đoạt

Sau khi quyết định về vấn đề Quản trị C.Q-to-huyt, Thủ tướng Nguyễn ngọc Thơ đã định đoạt về tiền Tết của trên 2300 công nhân nầy để lấm thỏa mãn cuộc tranh chấp sau khi đưa ra Hội đồng trọng tài định đoạt công nhân được hưởng tiền thưởng lương, cả đã các khoản phụ cấp như tiền lương cần bản cộng vào 70.% phụ cấp đắt đỏ — phụ cấp đắt đỏ, phụ cấp tiền thâm niên, phụ cấp năng xuất, phụ cấp bồi sách phụ cấp gia đình và phụ trội phụ cấp gia đình. Hiện nay, số thâm niên được một phần yêu sách công nhân vì 20 ngày lương công với đã các khoản phụ cấp gia đình là bằng một tháng lương thứ 13, mà công nhân đã lãnh năm rồi. Người ta, sẽ tiếc 10 ngày lương tết cho lại, qua tết sẽ được đem ra hội đồng trong tai phân xử, rồi sẽ định đoạt sau.

Vấn đề ký viên đã thế cũ người đã hồi ô. Couve de Murville : « Có phải chỉ có một đại lý sự vụ thôi ư ô. Couve de Murville đáp : « Không».

Sau hết, lại có người hỏi rằng việc Pháp thừa nhận Trung cộng ngày ý rằng rồi đây Pháp sẽ thừa nhận luôn Bắc Việt và Bắc Hàn không. ô. Couve de Murville đáp : « Không ».

Phi không tán thành

MA NI (Reuter).— Hôm 22-1 Tổng thống Phi luật Tân Diosdado Macapagal tuyên bố rằng việc Pháp thừa nhận Trung cộng sẽ có hậu quả bất lợi cho tình hình, và các quốc gia tự do ở Á châu.

Tổng thống Macapagal tuyên bố như trên tại một buổi họp báo. Ông nói thêm rằng lập trường của Phi Luật Tân phản đối sự thừa nhận không. ô. Couve de Murville đáp : « Không ».

Thái tử Sihanouk tán thành

KUALA LUMPUR (AFP).— Trước khi rời Kuala Lumpur sáng 22-1 qua Ma-ni do ngã Jesselton. Thái tử Sihanouk tuyên bố rằng ông hoàn toàn tán thành việc Pháp có ý định thừa nhận Trung cộng.

Thái tử nói : « Tôi nghĩ rằng Pháp đã có một quyết định hay. Không thể bỏ qua Trung Cộng cũng phải được đại diện tại Liên Hiệp quốc.

Pháp chính thức cáo tri Nhựt

BÔNG KINH (AFP).— Hôm thứ tư, ô. Yasumi Kurogane, chánh văn phòng bộ ngoại giao Nhựt, chánh thức loan báo rằng Pháp đã cáo tri chánh phủ Nhựt ý định mở bang giao với Trung Cộng.

Chính phủ Trung Hoa Dân quốc bối rối

ĐÀI BẮC (Reuter).— Chính Phủ Trung Hoa Dân quốc tiếp tục giữ thái độ im lặng hành như bối rối trước việc Pháp có ý định thừa nhận chế độ Bắc Kinh. Người ta cho rằng chánh phủ Trung Hoa dân quốc sẽ cố gắng vào phút chót để ngăn cản sự thừa nhận đó.

tiếp theo 7 trang 1

3 ngày.

Ông Farson, đồng thời cũng là Phó Chủ tịch Nghiệp đoàn Báo chí Mỹ (American Newspaper Guild), sẽ cùng đi với phái đoàn trong một cuộc du hành qua Đông Nam Á và Nhựt Bản. Ông bà sẽ rời Saigon ngày 1 2 để đi Tân gia Ba.

Như tin đã loan trước đây, vào phòng Liên đoàn ký giả quốc tế, trong một phiên họp cuối năm rồi, đã đồng thanh chấp nhận cho Nghiệp-đoàn ký giả Nam việt gia nhập vào các hội viên chính thức. Sự gia nhập này sẽ được bộc thức hóa trong phiên đại hội của Liên Đoàn vào tháng 5 tới đây tại Vichy (Pháp).

HỘI ÁI HỮU KÝ GIẢ

Thông cáo về «CÂY MÙA XUÂN»

Trân trọng mời anh chị em Hội Viên Hội Ký giả Ái Hữu đến tại số 39 đường Phạm ngũ Lão Saigon để nhận thiệp mời nhận quà cây mùa Xuân

Bạn VIỆT NHÂN Tăng thự ký của hội sẽ có mặt từ 8 giờ sáng đến 12 giờ trưa Thứ Hai 27 và Thứ Ba 28-1-64 để trao thiệp cho các bạn. *Xin nhớ đem thẻ Hội viên theo*, vì đến cho kịp trong 2 ngày trên.

T.M. Ban tổ chức,
Hội trưởng
TRẦN HƯNG NHỰT

Vụ án Thời Luận

(TIẾP THEO TRANG 1)

Luận. Thực ra bản cáo trạng của ông cũng không ra ngoài những luận đề mà chánh quyền hồi đó thường dùng để chối bỏ những người đi lập : ngoan cố, phản bội, tay sai của Việt Cộng, phản quốc gia... Nhưng thái độ hăng hổ của ông, luận điệu xuyên tạc của ông làm cho mọi người hết sức khó chịu.

Mặc dầu ở trong không khí trang nghiêm của Tòa án, mặc dầu cảnh sát, Công an, Mật vụ nhan nhản khắp nơi, những người đã quen sống với thính đường lại tỏ thái độ bất mãn đối với những lời bước tội ngang ngược, thô tục và thô bạo cách lắc đầu, cười nhạo phản đối hay bỏ phòng xử, ra đường ở hành lang...

Ông chánh Án ngượng ngập, dám, chính mặt cũng phải ngồi bỏ xử, tay không ngớt lật qua lật lại giấy tờ mà mặt không hề đọc...

Trong phòng xử không khí càng chiu cho tới khi Công tố viên đọc lời. Mọi người như cất được gánh nặng.

Luật sư của Thời Luận, ông Võ văn Huyền đã đứng ra ở bàn luận sự, nghiêm nghị quá cảm, cặp mắt hơi lanh trên bộ mặt phong trần điển bộ đầy tức tối nhiều.

Ông Chánh án ngẩng mặt lên, trao lời cho luật sư của bị can.

Phòng tòa bỗng nhiên im lặng. Mọi người đều hướng về phía luật sư Võ văn Huyền.

Ông cất tiếng, dong khỏi lên đầu đều nhỏ nhỏ, nhưng bỗng nói lên như gió, như bão.

Đây không còn là lời biện hộ cho cá nhân ông Nghiêm-xuân-Thiện, cho bao Thời Luận nữa, mà là lời biện cho nhân quyền, công quyền, cho tự do báo chí, cho tự do cá nhân, cho phẩm chất người. Bất hàn khiu, ông lật mặt trái của chánh quyền bằng cách đem lại cả bài báo, mà lúc đó ở người được đọc (vì bao bị tịch thu một ngày trước đó) hoàn hảo.

Mọi người, có cái cảm giác là đây không phải là « Vụ án Thời Luận. » mà là « vụ án Chánh phủ » Nhưng không một ai có ác tưởng gì về vụ án ấy, vì không một ai không biết rằng dưới Chánh quyền Ngô đình Diệm, tòa án đã muốn vô tư cũng không thể vô tư được, và Tòa Án chỉ còn là một công cụ dan áp mà bọ Ngô xử dụng để tiêu diệt kẻ nào đám đương đối vô thôi...

Trong ngày một gió biểu bộ, khi làm lì, khi hăng trang, khi đã kích chánh quyền (qua những câu của bài bị kết án), khi mỉa mai, khen ngợi những lý trường nhân vị, dân chủ của chế độ, luật sư Võ văn Huyền đã thành công trong vai trò mang của gió, giúp Thời Luận công bố, trước thính giả trong phòng xử án, bài báo đến lập cuối cùng (mới đang lại trong mấy ngày vừa qua trong báo Thời Luận tực bản, đã các bản dung lâm tái liệu), trước khi bản bị đóng cửa, và tỏ cho dư luận thế giới biết rằng trong lãng bao Việt Nam bị Diệm nô lệ hóa, sự nhân cách còn có những người viết báo can đảm dám nói sự thật và dương đầu với cường quyền, bất chấp đe dọa, tội tù...

Nói vậy là vì chính luật sư Võ văn Huyền trước khi phiên tòa khai mạc đã nói rằng :

« Hôm nay, tôi « tống tử » báo Thời Luận, để bảo Thời Luận còn đó trong danh dự. Không có hy vọng gì được tháng ân, mặc dầu bao lý chống cự tối đa ».

Người ta đã biết bản án : 10 tháng tù treo, 100.000 bạc phạt vạ, và hết tờ báo Thời Luận như luật sư Huyền và nhiều người đã tiên đoán.

Bản án nầy làm cho mọi người vừng sẽ vì quá sức tưởng tượng của mọi người.

10 tháng tù treo đó sau lại đã thành một án tù thật, vì ông Nghiêm xuân Thiện trong năm 1961-1962 ông không chịu nộp tiền vụ án đã bị Chánh quyền Ngô-đình-Diệm gian xảo khám Chi Hòa. Ấy là không kể mấy tháng sau khi ông được ra khỏi khám Chí hòa, ông lại bị bắt cóc, đưa giam ở Phủ Lâm trong nữa tháng, ở Chí hòa 15 hôm, và ở Công an gần bốn tháng, vì ông đã tranh đấu trong hàng ngũ Phật giáo. Phải đợi đến ngày 2-11-63, khi Cách mạng thành công, ông mới được phóng thích.

Có người bảo sở dĩ bản án Thời Luận bình đã nặng nề như vậy, là vì ông đã can đảm không chịu khai tên thật của X-Y-Z., tác giả mục «Thư gửi ông Nghị của tôi», người mà Ngô đình Nhu đã quyết treo giải thưởng 500.000đ, để tìm bắt cho kỳ được.

Ngày nay, người ta được biết X. Y. Z. là ông Trần văn Dương. Ông Tuyên cũng bị bắt giam vì tự đào chánh hụt ngày 11-11-60 và đưa ra trước tòa Quân sự, vì ông Tuyên lại tiếp tục phục vụ Quốc dân trong tổ nhựt báo Thời Luận.

CHÍNH NGHĨA

Vì sao có âm-mưu TRUNG LẬP HÓA MIỀN NAM?

(Tiếp theo)

« Tăng thống De Gaulle tuy là người Tây phương nhưng là người Tây phương rất giống chúng tôi ».

Qua các ý kiến trên, chúng ta có thể rút đoán một cách khá đúng là :

Giả đoạn I : một hiệp ước trung tế và vấn hòa giữa Bà Lê và Bảo Kinh sẽ được ký kết vào tháng hai 1964.

Giả đoạn II : Pháp sẽ chính thức thừa nhận Trung cộng, rồi tiếp theo đó, hai mươi cựu thuộc địa của Pháp tại Phi châu sẽ liên lạc mật thiết với Trung cộng và cuối cùng là tất cả các nước nầy sẽ đều ủng hộ một cách khả hữu hiệu Trung cộng vào Liên Hiệp Quốc.

/Đối với Trung Cộng. Pháp đã Thuy ít... »

— HỎI : Những điều thảo thập được trong khóa nầy có thể áp dụng được cho ký nghiệp Kỹ Nghệ nước nhà chăng ?

ĐÁP : Thưa, đi nhiên Khóa nầy rất có ích lợi và có nhiều điều cần thiết để áp dụng cho Xí nghiệp Kỹ Nghệ nước nhà. Tuy nhiên có vài điều phải thực hiện trong tương lai tùy theo sự tiến triển của Kỹ nghệ nước ta. Hơn nữa, tôi nhận thấy các N.K.N. của các nước tiến tiến Âu châu đều có những cán bộ Đầu kinh chuyên môn có cán bản đi điều động Xí nghiệp lớn.

Đến đây mục đu Ông Thọ rất lịch thiệp và vui vẻ nhưng chúng tôi thấy hơg đang mệt sau cuộc hành trình, nàng chúng tôi xin cáo từ và hẹn một cuộc gặp gỡ khác.

TỪ TRÁI SANG PHẢI : Ô. Ô. Trần miêng Thọ, Giám đốc hãng PLASTIVINA, Trần phát Minh, Giám đốc hãng nước đá BACH TUYẾT vừa trở về nước, sau thăm quan kỹ nghệ đo Hội Cải tiến Cán bộ Xí nghiệp Kỹ nghệ ở chức tại Paris.

Phỏng vấn tốc hành 2 Ông TRẦN-MIÊNG-THỌ và Trần-phát-Minh tại phi trường

Sau thời gian tu nghiệp tại ngoại quốc, hai ông Trần miêng Thọ, Giám đốc hãng Plastivina, và ông Trần phát Minh, Giám đốc hãng nước đá Bạch Tuyết đã trở về đến phi trường Tân sơn Nhứt vào ngày 22-1-64.

Cùng về chuyến máy bay nầy có giáo sư Trần đình Lan, người đã tạch ngược lấy mảu viết thơ gửi L.H.Q trạnh đến cho Phái Giác trong thời kỳ Diệm Nhu đan ác. Chúng tôi ra đón ông Trần đình Lan hiện đang giữ 2 chức vụ Trần đình, không bỏ lỡ dịp tốt chúng tôi phỏng vấn :

HỎI : Xin ông vui lòng cho biết mục đích của Khóa Tu Nghiệp mà ông vừa tham dự ?

Đáp : Thưa, Khóa Tu nghiệp mà tôi vừa tham dự tại Đa lạt có mục đích đào tạo Cán Bộ Điều khiển Xí nghiệp Kỹ nghệ.

Hội Khóa nầy được bao nhiêu người V.N, tham dự và các nước khác có gửi chuyên viên đến tham dự không ?

— ĐÁP : — Thưa, V.N chúng tôi hai người, và nhiều nước khác như Bỉ, Hòa Lan, Tây ban Nha,

Tin mừng

Được tin đến ngày 25-1-64. Bác sĩ TRẦN-VAN-KHÁM sẽ làm lễ thành hôn cùng cô NG-T-KIM-QUY (Đại học S.P.).

Chúng tôi thành thật chúc mừng và cầu chúc cho Ông Bà được trăm năm hạnh phúc.

BÙI THẾ KHÔI, LÊ V CẦN
NGUYỄN CÔNG KHANH

THỜI-LUẬN

TRANH ĐẤU CHO TỰ-DO DÂN-CHỦ NHÂN QUYỀN

RAO VẶT

Bán 1 máy xếp sách mới.
1 máy may chỉ sách mới.

Cần 1 chị bếp nấu ăn giỏi, Hỏi 29 Tạ Thu Thâu.

SÁN SƠ MÍT sên)
Bổ sau thường ra lần với phân, những con trùng chạy như ngỉ, chậm chữa sán nhiều ra, người yếu dần, sinh không đau sau 2 ngày uống thuốc của THANH XA, trong 2 giờ ra sán.

HO
Thuốc nước, thơm ngọt, dễ uống, mau khỏi là thuốc điều của thuốc HO THANH.XA.

MỒ HÔI TRỘM
Trẻ em kém ăn ít ngủ, quấy đêm, gầy ốm, ra mồ hôi trộm, uống ĐẠI BỔ CHÂN ÂM THANH XA, rất tốt.

TÀ LỴ
Đi cầu ra nước ra bọt, sống phân, ra máu ra đau, uống TÀ LỴ HOÀN THANH XA (thuốc mắt tôm). Thấy kiến hiệu.

Nhà thuốc THANH XA
26 Ngã tăng Chân Saigon của trao a Con Vei
Cần thêm Đại lý khắp nơi, thể lệ dễ dàng, hoa hồng hậu.
K.N. B.T.T. số 632 28-12-63

NGÂN-HÀNG V.N. THƯƠNG-TÍN

SỐ VỐN . 200.000.000$

Chi nhánh : CHOLON, GA SAIGON, CẦN-THƠ, KHÁNH-HƯNG, PHAN THIẾT, NHA-TRANG, ĐÀ-NẴNG, LONG-XUYÊN.

Trân trọng thông báo cùng quý vị thân chủ :
Bắt đầu ngày Thứ Hai 3/1/64, chi nhánh VIỆT-NAM THƯƠNG-TÍN Long Xuyên, Vân Phòng liên lạc số 43, lại lộ Phạm-hồng-Thái, Long Xuyên sẽ mở Ngân Quỹ và sẽ làm thêm mọi nghiệp vụ thuộc ngân quỹ như : mở các loại trương mục ký-thác và vàng lai, thâu tiền mặt và trả các chi phiếu, chuyển ngân khắp nơi trong nước v.v...
Chúng tôi trân trọng nhắc cho quý vị thân chủ tại các CHI NHÁNH ĐÀ-N..NG và LONG-XUYÊN.
— 500 Trương-Mục Tiết-Kiệm mở đầu tiên sẽ được tặng 1 gói 20 tập vở học trò.
— Các Trương-Mục Tiết-Kiệm trước ngày 31/1/1964 sẽ được đặc cách tham dự cuộc rút thăm kỳ 6 mở vào khoảng ngày 1/4/1964, mặc dù mở chưa được 3 tháng.

Thuốc ngâm rượu PHONG THẤP

Số 38 (nhãn hiệu CON BỌ)

Trị bịnh nhức gân, đau lưng, nhức hai chả vai, phong thấp, người máu xấu. Uống thuốc Ngâm Rượu này trị gân cốt được mạnh, ăn ngon, ngủ được và trị bịnh tê bại phù thũng.

Nhà thuốc TỐN TÂM TẾ
LA TÍCH CHÉ. Có bán khắp các tiệm thuốc Việt Nam
KN. số 15 BYT — 9-5-63
Số 38 đường Ng. + Thành

HÃNG GẠCH BÔNG
VÂN - SƠN
406, Đường HAI BÀ TRƯNG
D.T. 22.978 — SAIGON
ÉP BẰNG MÁY ĐIỆN
CÁC THỨ GẠCH BÔNG GẠCH GRANITO và ỐNG CỐNG
Đẹp kiểu vẻ Bền màu sắc Rất bóng láng Rất bền chắc

Hiệu kính thuốc KÍNH TIẾN
do sự điều khiển của Quang học gia chuyên nghiệp tốt nghiệp trường Quốc Gia Quang học Pháp Quốc.
274, Hai Bà Trưng Saigon
(Xéo nhà thờ Tân Định)
CHUYÊN MÔN
Thử mắt theo lối khoa học và bán đủ các loại kính cận thị, viễn thị, loạn thị và kính lọc một trái.

ÁN Ở ĐÂU NGON VÀ RẺ !!! HIỆU PHỞ NGHI - XUÂN

64 Cao Thắng — Saigon
Phở ấp chảo Bún, mỗm sào cùng nhiều món ăn đặc biệt.

GIÓ CUỐN RỐN PHƯƠNG

(Tiếp theo trang 1)

ai nói: Nhưng trả lời như bằng một giọng nghẹn ngào...

Trước vẻ u tịch của thiền môn, muốn tìm hỏi vị hội trưởng hội Phật học, thì có người nói Mai tiên sinh đi nằm dưỡng bệnh tại nhà thương thành ra không được gặp. Thật hay giả chưa biết, muốn thưa truyện với Mai tiên sinh thì không được, đành thôi mượn bút thay lời nói mấy câu tâm sự.

Mai tiên sinh nhỉ. Phụng sự Phật đạo, con đường vô ngã vẫn là con đường tuyệt diệu. Sự đời, các sắc không không, có lẽ không ai hiểu bằng các quý vị tăng ni cùng cư sĩ. Có làm sao chúng ta lại cần vướng vào cái giả tạo hữu hình để làm hồng cái chân lý vô tận.

Vua A Dục hoằng dương Phật pháp làm chùa xây tháp khắp Ấn độ mà lịch sử còn ghi, cũng chưa phải là đã kiến thiết được một công-trình nhỏ cho Phật giáo. Lương vũ Đế nhờ chư tăng giải oan cho vợ, và làm chay bẩy đêm ngày đã mọi hình thức mà cũng chưa đủ để cứu nổi nghiệp chướng của mình.

Có thể có sự mầy may
Không thì cả thế gian này cũng không
Thử trông hồng nguyệt lòng sông
Mới hay không có có không là gì.

Ngôi chùa Xá-lợi, thành tích của một cuộc tranh đấu vẻ vang của Phật giáo Việt-Nam không riêng để thành một vết hoen của sự lầng cũng nội bộ, mà dư luận có nhiều điểm dị nghị thắc nhất về Mai quán.

Mong rằng tất cả Phật tử chúng ta, nhất là những vị đã từng tranh đấu quyết liệt vừa qua, không một ai có thể còn vướng vào các lẽ tham sân.

Chúng ta có ai ngờ đâu rằng Phạm Quỳnh với Ngô đình Khôi, hai kẻ thế không đội trời chung đến lúc chết lại vui vào một hố. Rồi Diệm Nhu hai kẻ đã tế phá chùa, bắt sư, cũng bị bắt trước một giờ đoàn dường, vì bị giết trong khi còn khoác áo thầy tu, hơn nữa đến khi chết, không có đặt mà chôn, lại phải vứt thây trong một miếng đất chùa, thì có phải rằng hưởt nhân quả tuần hoàn vào có những điều lâm cho chúng ta phải ghê sợ.

Than ôi !

Tăng sử anh hùng công cái thế
Chỉ lưu bạch cốt yêm hoang khâu
Trăm năm còn cỏ gì đâu
Chẳng qua một nắm cỏ khâu xanh rì.

Như vậy nếu chúng ta không hy sinh được những tự di nhỏ nhen, những cá nhân nhỏ bé, để mà phụng sự cho chính nghĩa rộng lớn để Phật pháp được hoằng dương, cho dân tộc được trường tồn, thì Mai quán nghĩ sao ! Nhà Cư sĩ Phật tâm của chúng ta tính sao !

TỪ-BÍCH

Hãy dùng dầu : NHI-THIÊN-ĐƯỜNG

47 Triệu quang Phục — Chợ-lớn

In tại nhà In riêng THỜI LUẬN
Quản nhiệm: Bé NGHIỆM-XUÂN-THIỆN

Từ Nhà kho Quán Văn Đường (chủ quản Huỳnh Chiếu Đẳng)